

અમરીશ રાજનાં ભજન.

તથા

કારકાંનાં ભજનો. આરતીઓ સાથે.

છપાવી પ્રસીદ્ધ કર્તા,

ધુકરીશ્વર હોદાલાલ હગનલાલ.

ધી રત્નસાગર પ્રી-ટીંગ પ્રેસ—અમદાવાદ.

સંવત ૧૯૧૧

સને ૧૯૧૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૩૦૫૧

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ અંબારીવ રામનંદન

વિષય ૬-૧૬

અમરીક્ષ રાજનાં ભજન.

તથા

દારકાંનાં ભજનો.

આરતીઓ સાથે.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

છોટાલાલ છગનલાલ બુકસેલર.

કે. રીચરિડ્સ—અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૧ લી.

પ્રત. ૧૦૦૦

અમદાવાદમાં

શ્રી રત્નસાગર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં પટલ, લીખાસાઈ
છગનલાલે છાપ્યું.

સર્વ હક પ્રસીદ્ધ કર્તાએ ખેતાને સ્વાધીન રાખ્યા છે.

સંવત ૧૯૬૬

સને ૧૯૧૦.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
સામગ્રી
ગુજરાતી ગ્રંથાલય સંગ્રહ

૩૦૪૨

શ્રી ગણેશાયેનમાઃ ॥ શ્રી ગુરુભ્યોનમઃ ॥ શ્રી સારદાએનમાઃ

અથ અમરીક્ષ રાજનાં પદ.

॥ રાગ કાફી ॥

પરીક્ષત કહે છે રે સુખ અતી આણી દયા, સરવ
કુટુંબની શ્રોતારે અમરીક્ષ હરી ચરણે ગયા ॥ ટેક ॥
પરીક્ષત પુછે કહો મુને સુખજી, શાંશાં આચરીઆં
કામ; અમરીક્ષજનની વાત સાંભળતાં, મન પામ્યું છે
વિરામ. તે કહોને મુજનેરે, કીએ પ્રકારે રહ્યા. ॥ પરી. ०
॥ ૧ ॥ અંચલ મન વશ કરવું વસમું, પાંન પીપલ
જેમ દોદેશ, મદોન્મસ્ત મન હસ્તીની તુલે, વળી રા-
જને તો વિશેષ. ધનરાજ મદમાંરે, નીરમલ કેમ
થયા ॥ પરી. ૦ ॥ ૨ ॥ અમરીક્ષ વારતા સુકજી કહે છે,
તું સાંભળ પરીક્ષત રાય; મેર તુલે હો એહ ગીરાપ,
આતો લુણતામાં પાવન થાય. અમરીક્ષ એવારે જે
રાજ, શાસ્ત્રે કહા. ॥ પરી. ૦ ॥ ૩ ॥ અમરીક્ષ મન તો
કેવું ઉજળું, પ્રભા ગંગાનો કેહેવો શ્વેત; કહે નરભો
છોટાલાલ પ્રતાપે, ગાઉ જસ ધરીને હેત. કહ્યા છે
સુકજીરે, પરીક્ષતે શ્રવણે લહ્યા. ॥ પરીક્ષત ॥ ૪ ॥

॥ રાગ કાફી ॥

અમરીક્ષ જન કેવારે, હરી ચરણે જેની ગતી;
રજની દીવસમારે, ક્ષણું પરવાર નથી. ॥ ટેક ॥ પા-
છલી દોહોડ પોહોર હોય જ્યારે તાહારે, અમરીક્ષ
જાગે સહી અખોટ પાટલાએક ક્ષણ માંજે, પછે પોહોર

એક રહી. શેવામાં પોહાર વીતેરે, કરે ભગતી એમ
ખરી. ॥ અમ૦ ॥ ૧ ॥ પોહાર એકનું તો ધ્યાનજ
ધરણું, તે પોહાર રસોઈએ જાય; પ્રભુને જમાડી
પ્રસાદ લેતા, પછે નૃત્ય કરે તે ગાય. કાંકરા વીણે
ધડુંનારે, ઉથાપન વેલા થતી. ॥ અમ૦ ॥ ૨ ॥
ઉથાપન કરે અતી ઉચળાકે, જ્યારે ધેનું તે આવે
ભોવન; આરતી કર્યા પછી સ્તુતી કરતાં, અમરીશ
ઉજવળ મન. વીણા ગ્રહે કરમાંરે, પડે જ્યાંહાં દીવે
બત્તી. ॥ અમ૦ ॥ ૩ ॥ સાડા પાંચ પોહાર શેવામાં
વીલ્યા, પોહાર સેન ભાગ ધરાય; પ્રભુને જમાડી
પોહારાડે ત્યારે, સાતે પોહાર પૂરણ થાય. પછે પોહાર
ઉઘેરે, આઠ પોહાર એમ જતી. ॥ અમ૦ ॥ ૪ ॥
અષ્ટ પોહાર એણી રીતે પરબરતે, જે કપ્પન તણા ગુણ
ગાય; કેહે નરભો છેટાલાલ પ્રતાપે, તેને લળી લળી
લાગું પાય. ભગતી એક સાચીરે જુઠી જાણે રાજ-
નીતિ ॥ અમ૦ ॥ ૫ ॥

॥ પદ ૩ ॥ રાગ કાફી ॥

સેવાની સામગ્રીરે, રાજ સરવે હાથે કરે; ના
આપે કામ ચાકરનેરે, રાજ પણ નીરભરે ॥ ટેક ॥
હાજર ચાકર હાજર શણી, હાજર રહે સરવે ગામ;
પ્રભુની સેવામાં ભાગ સૌ પરનો, માટે ન સુપે કામ.
વીણે પુણ્ય હાથેરે, હાર હરી કંઠે ધરે. ॥ સેવા૦ ॥ ૧ ॥
અમરીશજીએ પોતે એમ વીચારયું, પોહાર સમ
સેવામાં થાય; એક પોહાર ઉંઘીએ છીએ પલંગે, તે
પોહાર વ્રથા જાય. તે પાડું ચળરેરે, તો મુજ કાજ

સરે. ॥ સેવા૦ ॥ ૨ ॥ સેવાની સામગ્રી સરવે હાથે
 થાય છે, પણ દરણું હલે છે કોઈ ઓર; તે દરણું
 કદી હાથે દળીએ, તે પ્રમાણ આડે પોહાર. માટે
 માંડી ઘંટીરે, કોમલ થકી કેમ ફરે. ॥ સેવા૦ ॥ ૩ ॥
 કોમળ અમરીશ ઘંટીએ બેઠા, ધીરજ આણી હૃદયે;
 કેહે નરભો છોટાલાલ પ્રતાપે, ભકત તો તેને કહીએ.
 એ રસ સાંભળતારે, ત્રીવીધી તાપ હરે. ॥ શેવા૦ ॥ ૪ ॥

॥ પદ ૪ ॥ રાગ કાફી ॥

કોમળ રાજ અમરીશરે, તે ઘંટીએ બેઠા સહી;
 છુટ્યો પરશેવરે, તે વરણબો જાએ નહી. ॥ ટેક ॥
 કોમલ રાજને કોમળ રહીઆ, કોમળ દેહ અતૂલ;
 દેહરંગ કેવો જાણે કસુબો ચડીએ, સુવણું ગુલા-
 બનું ફુલ. અમરીશ એવારે, તે ઘંટીએ બેઠા જઈ.
 ॥ કો૦ ૧ ॥ કોમલ એવાને ચેન છે કેવાં, ઉજ્જવળ
 તાનો ગંગ; બળ કરી જ્યારે ઘંટી તે ખેંચી, વળ્યો
 પરશેવો અંગ. લીલાવટી લમણેરે, રહો જાણે પરભા-
 વહી ॥ કો૦ ॥ ૨ ॥ કમલપત્રપર જે રીતે સોભે, મેઘ
 તણા બીંદુ; મોતીઆ છુટ્યા તે તારાની તુલે, મુખ
 અમરીશનું ધંદુ. હરી તો વશ તેહનેરે, એવી તો
 જાણે ટેક ગ્રહી ॥ કોમલ૦ ॥ ૩ ॥ કશ્વજી તો સુખ
 પલંગે સુતા, સીંધુ સુતા ઢાળે છે વાય; અમરીશ
 માટે હરી જખકીને જાળ્યા, મારે ભકતની કરવી સ-
 હાય. કરે હું વાયુ વજનરે, અમરીશ પુઠે રહી ॥ કો૦
 ॥ ૪ ॥ લક્ષ્મી કરથકી લીધો વીંજણો, ધાયા ધશમ-
 શીને નાથ; કેહે રક્ષમણી પ્રભુ કાંહી પધારો, મુને તો

અચરજ વાત. પછે મુને પુછોરે, જાહારે ત્યાં હું આવું
જઈ ॥ કોમલ ॥ ૫ ॥ અમરીશ પુઠે હરી વજન ક-
રતાં, આદ હરી જુગદીશ; તે હરી ડાકોર મંદીર જો
જો, સર્વ ઇશનો ઇશ. મુરખ ન માનેરે, સાચાને તો
સંસે નહી ॥ કોમલ ॥ ૬ ॥ ઘંટી મુકીને જોયું અમ-
રીશે પુઠે, ત્યારે દીઠા શ્રી જદુરાય; કેહે નરભો છોટા-
લાલ પ્રતાપે, નમ્યા અમરીશ હરીને પાય. તમે કરો
વજનરે, એતો અનવટતી થઈ ॥ કોમલ ॥ ૭ ॥

॥ પદ ૫ ॥ રાગ કાફી ॥

પોદાડતા મેં કેશવરે, તે સુખ પલંગ ઢાલી; પુખ્ત
વેણી પાથર્યોરે, તે વજરને ટાળી. ॥ ટેક ॥ તે સેહેજ
પરથી સ્વામી કેમ જાગ્યા, કેહે અમરીશ નમી નમી
પાય; ડાકોર આકરને વાયુ જે નાખ્યો, એ અણવટતી
થાય. નેવ નીર મોભેરે, અચરજ એ ભાલી ॥ પો ॥
૧ ॥ અજ ઇસને સનકાદીક સરખા, સ્તુતી કરતા વી-
શેષ; શેહેસ્ર ફણાએ શેષ રટણ કરતા, વીસામાં ન
વાંચે લેશ. સીવ જોગીનેરે, લાગી ધ્યાનની તાળી
॥ પો ॥ ૨ ॥ કેહે કશ્ર એમ અમરીશ પ્રત્યે, પોહોર
એક જે ઊંઘતને; તે જાણ્યું તમે મારી સેવાજ કીધી,
પોહોર મોગોએ આપ મને. પછી અમરીશજરે,
વાચા પ્રભુની પાળી ॥ પો ॥ ૩ ॥ રાજની ખબર
નથી અમરીપને, સેવા સ્મરણ ને નેમ; કેહે નરભો
છોટાલાલ પ્રતાપે, વીસણું વીચાર્યું એમ. રાજને રક્ષા
ણરે, મુક્યું ચક્ર વનમાળી ॥ પો ॥ ૪ ॥

॥ પદ ૬ ॥ રાગ કાફી ॥

એક દેવ જન નામેરે, તે ખંડીઓ રાજ થયો;

જસ પરાક્રમને મહીમારે, મુખે ન જાય કહ્યો ॥ ૧૮ ॥
 તેને તનીઆ શુભ લક્ષમાં જન્મી, નામ સરમીષા સાર;
 જોશીએ તેની જન્મોત્તરી કીધી; વશ કરશે વીશ્વ આ-
 ધાર. ચક્રવર્તી વરશેરે, શ્રી મુખ જોશી કહ્યો ॥
 એક દેવ ॥ ૧ ॥ હસ વરસની તે તનયા થઈને રૂદ્ર વ-
 સ્યા જહુવીર, ઉડતી ખબર જાણી અમરીક્ષની જે
 ભરે છે આપે નીર, નવસેં રાણી સહુનારે એમ શુ-
 હોસ ગયો ॥ એક દેવ ॥ ૨ ॥ નવસેં રાણીને સરમી-
 ણાએ કહાવ્યું, તેં માઈ વચનનું બાણ, મનુષ્યાદેહ
 પામી શીઠ આણુવરસાડો જ્યારે જપ્યા નહી સારંગ-
 પ્રાણ, પુર નદીનેરે મનખો તેમ વહેતો ગયો, એક
 દેવ ॥ ૩ ॥ નવસેં રાણી સરમીષાને કહાવ્યું જે,
 અમો સેવા ન કીધ, કેહે નરમો છોટાલાલ પ્રતાપે
 રાણી નવસે મેહેણું દીધ, આવોતો કરો આપેરે, ભલો
 સેવા મહી માલ હો ॥ એક દેવ ॥ ૪ ॥

॥ પદ ૭ ॥ રાગ કાફી ॥

સરમીષા નારીએરે જ્ઞાન વીચારું હૃદયે, અંકુર
 ભકતી ઉજેરે, જેનો ન પાર લહીએ ॥ ૧૮ ॥ સરમી-
 ણાનારી મેહેણું વાંચ્યું કાગલમાં જેની નજર છે ઉંચ,
 છંછેડો સીંહ જેમ ખોતાલી ઉઠે તે આણે મુસ્તક પર
 પુંછ, એમ ખીલી આપેરે રૂવે રૂવે છીદ લહીએ. ॥ સ-
 રમીષા ॥ ૧ ॥ પીતા જેના છે પરમ સાધુ, તેની તની-
 યા સરમીષા સાર, કેહેતની આવડે તો અમરીક્ષને,
 નહી તો રહુ ભ્રમઆચાર, કહાવું અમરીક્ષજીરે અમે
 તો વ્રથ છીએ. ॥ સરમીષા ॥ ૨ ॥ ત્યારે સરમીષાએ

એ રીતે કહાવ્યું સંસારની ઇચ્છા નથી, મરજદા મુ-
કીને હરી ગુણ ગાધ્યે, જે મલે ભક્ત પતી, તો કરે
સેવા સાચીરે, એવો છે હરખ હૃદયે. ॥ સરમીષ્ટા ॥
૩ ॥ સરમીષ્ટાએ કાગળ લખ્યો અમરીક્ષને, વાંચ્યો
સાંભી નીરવાણુ, હવેનો નકારનો કાગળ આવે, ત્યારે
તજ્જું કાણુમાં પ્રાણુ, વીચારીને વરતોરે, અમોતો તમારાં
છીએ. ॥ સરમીષ્ટા ॥ ૪ ॥ એવું જાણીને અમરીક્ષજી
પોતે તેને પરણ્યાં છે રૂડી પેર, કહે નરભેરામ ગુર પ્રતાપે,
તે સરમીષ્ટા આવ્યાં ઘેર, પ્રેમીજન એવારે, તેને તો
બલીહારી જઈએ. ॥ સરમીષ્ટા ॥ ૫ ॥

॥ પદ ૮ ॥ રાગ કાફી ॥

સરમીષ્ટા કહે રાજનેરે સેવાનું કામ સોંપો જરી,
એ અંગીકાર માટેરે ભાવે કરી તમને વરી. ॥ ટેક ॥
કહે છે રાજન ગરવ અહંકાર મુકી લાવો ગાગર જલ
એક, સંશય રૂઢ્યામાં રતી એક ન લાવો રાખજો દ્રઢ-
તા વીવેક, ત્યારે તો અંગીકારે તમારું જલ કરશે હ-
રી. ॥ સરમીષ્ટા ॥ ૧ ॥ લાવ્યાં ગાગર જલ એક
ભરીને સંશય થયો મન સાથ, બીજું કારજ કાંઈ
ઉંચ ન સોંપ્યું તે વરતી રાજન્યે મન વાત, ના આ-
વ્યું જળ કારજરે ગાગર હોવાઈ ખરી. ॥ સરમીષ્ટા
॥ ૨ ॥ એ ગાગર વેચો ગુજરી જઈને, લેજો સોવણ
માહા મુલ, ભંડાર વજરનો સઉ ખાલી કરીયો, ના
આવ્યું ગાગર અમતુલ, મહીમા એવો જાણીરે સહુને
મન દ્રઢતા ઠરી. ॥ સરમીષ્ટા ॥ ૩ ॥ હોવા આ જલ-
નો છે મહીમા ઘણેરો જેને બેઠો મનનો દાગ, વણુહો

વાડે જલ કદી ભાવેથી આવે તે નહી સંખ્યા નહી
ત્યાગ, ગુરુ ચરણથી નરભો કહે કરનેડી કરી. ॥
સરમીષ્ટા ॥ ૪ ॥

॥ પદ ૯ ॥ રાગ કાફી ॥

એક સમે રાય અમરીશરે, જુગતે જલ ભરવા
ગયા, (સીતારામ રાયા કશ્વરે, રહેને રૂઢીઆમાં દયા.
॥ ટેક ॥ જીભ્યાથી તો રટન ન ચુકે ને કરે ભુજથી
કામ, ખાંધે કાવડ જલ ભરવા જતાં લેતાં હરનીશ
નામ, છાંટો ઉણા માટેરે કો ભાયનીએ ભક્ત કહા.
॥ એક સમે ॥ ૧ ॥ રહેને ભગતની પુછડી છાંટો ઉટે,
ઘેર રડે છે મુજ તન, રાયે વિચાર્યું જે અંગીકાર કીધો
જીવતર થયું ધન ધન, તે તારણીનેરે ચરણે નમીને
રહા. ॥ એક સમે ॥ ૨ ॥ પાલખી મોકલી તેને તેડવા,
પુછને લાગ્યા પાય, વસ્ત્ર આભુશણની ખસી ખસણ
ગરાંદ્ર, બ્ય અસંખ અપાય બેની કાંઈ માગેરે, ભુજ
જેડી આગે રહા. ॥ એક સમે ॥ ૩ ॥ ઇચ્છા ભોજન
કરી નય જમાડું, ને વાસ સહીત બહુ પૈર, સાસર-
વાસો મન ગમતો કીધો મોકલ્યાં તેને ઘેર, અમરીશ
એવારે મોહોટે ગુણ મોટા લહ્યા. ॥ એક સમે ॥ ૪ ॥
રાણીએ પુછયું, મોટો ઓછવસાનો, રચું રાજન બહુ
રીત, ગુરૂથી કહેછે નરભોરે, એમ મન મને લહ્યા.
॥ એક સમે ॥ ૫ ॥

॥રાગા॥ પદ ૧૦ ॥

અખલાને અમરીશરે, તે શું દ્રઢ ધારીને, સમરથ
એવારે નમ્યા કેમ નારીને. ॥ ટેક ॥ મોટમપણે નામ

નામ સંસાર કેરાં કેટલાં કહીએ ગણી, ભક્તપણું સં-
સાર વીશે નાનું, પણ હરીને શીરિમણી, તે ગુરૂ પદ
લીધુરે ભક્ત કહો પોકારીને. ॥ અખલાને. ॥ ૧ ॥ તી-
લક થકી જન અનેક તારયા, દુરવાસા ઉગારી આ
આપના અજમેલ અધમને તારયો, જે હતી ભક્તીની
છાપ, ગુરૂપદ માનુરે નમ્યા એ વીચારીને. ॥ અખલા-
ને. ॥ ૨ ॥ ઘેર ઘેર મોતીનાં તોરણ બંધાવ્યાં, હર-
દેમાં હરખ ન માય, કહે નરભો છોટાલાલ પ્રતાપે,
માટે નમ્યા છે પાય, ઉંચું પદ આવ્યુંએ રહેશે જમ
હારીને. ॥ અખલાને. ॥ ૩ ॥

॥ પદ ૧૦ ॥ રાગ કાફી. ॥

સરમીષ્ટા નારીએરે જ્ઞાન વિચારું ખરૂં, રાજની
સેવામાંરે હું કાંઈ ભાગ કરું. ॥ ટેક. ॥ જાણું રાજ
દોહ પોહારે ઉઠે છે, માટે મધરાતે જગ્યાં રાણીના
અખોટ પાટલા વાસણમાં જ્યાં, નીર સહીત ભરું જઈ,
કામમાં ના આવે કિંમતરે, નીરમલ કામ ખરૂં. ॥ સ-
રમીષ્ટા. ॥ ૧ ॥ કામકાજ સરવે કરી કારવી સરમી-
ષ્ટા પાછી ફરી, રાજન જગ્યાને રૂઢે વિચારું કાણે
સેવામાં ચોરી કરી, તે ચોર સોધવારે ખોલ્યું ઘણું
અરૂપરૂ. ॥ સરમીષ્ટા. ॥ ૨ ॥ અન્ન ધન વસ્ત્રની ચોરી
તેતો નીસેખ મુકે એ રાય, પણ સાધનમાં જે ચોરી
કરે તે કાણું ખમીન જાણ, ભાગ સો પરનોરે
માટે નીર હાથે ભરું. ॥ સરમીષ્ટા. ॥ ૩ ॥ આવી
સરમીષ્ટા નમ્યાં અમરીક્ષ ચરણે જોડી લુજ જે વાર,
એટલી સેવાતો મુજને આપો માગીને લેઉ ભરથાર,

ખોલા પાથરે સરમીષ્ટાજી થઈને સર. ॥ સરમીષ્ટા. ॥
 ॥ ૪ ॥ કહે છે રાજન ધન યુદ્ધી તમારી ધન વામા
 તું મુજને વરી, સેવા કરવાનો જે ભાવ હોય તો ભો-
 વન રાખો હરી, કહે નરભો ગુરૂથીરે સરમીષ્ટાએ શી-
 સ ધરં ॥ સરમીષ્ટા. ॥ ૫ ॥

॥ પદ ૧૧ ॥ રાગ કાફી ॥

સેવાની સામગ્રીરે સરમીષ્ટાએ સરવે કરી, સિં-
 હાસન ગાદી તકીઆરે તેમાં પધરાવ્યા હરી. ॥ ટેક ॥
 અમરીક્ષ થકી સેવા અધીક કરવી ને અધીક પ્રેમ
 અપાર, અમરીક્ષ સુવે પહોર એક ભરીને સરમીષ્ટા
 સુવે ઘડી ચાર, બાકી પોહોર આઠેરે સરમીષ્ટાની
 સેવા ખરી. ॥ સેવાની. ॥ ૧ ॥ શ્રવણ થકી હરી કથા
 સાંભળે કામ કરે સરવે હાથ, જીભ્યા થકીતો રટણ ન
 ચુકે એમ વીતે દીવસને રાત, કામને દોધરે ગચ્છા મુ-
 રિ. ॥ સેવાની. ॥ ૨ ॥ કરમાં વેણાને પાએ ધુધરા
 એવી પ્રીત પ્રભુની સાથ, પ્રેમ મગન જ્ઞાન કરે સર-
 મીષ્ટા તે વસ થઈ જ્યાં નાથ, નરત કરે બેઠેરે સરમી-
 ધાને બીજા હરી. ॥ સેવાની. ॥ ૩ ॥ સરમીષ્ટા ભોવને
 અમરીક્ષ આવ્યા ને આણંદ પ્રગટયો ઉર, કહે નર-
 ભેરામ ગુરૂ પ્રતાપે ત્રણ મગ્ન થયાં ભરપૂર, કહે છે
 અમરીક્ષજીરે ભલેતું સરમીષ્ટા વરી. ॥ સેવાની ॥ ૪ ॥

॥ પદ ૧૨ ॥ રાગ કાફી ॥

નારી નવસેંહથી અધીકરે સરમીષ્ટા સરસ થઈ,
 સેવે છે હરી હેતેરે તે વાત ન જાણે કહી. ॥ ટેક ॥
 અસી ભરથાર મલી હરી રીઝવ્યા ચૌદ ભુવનનો

(૧૨)

અમરીક્ષ રાજનાં પદ.

નાથ, પ્રેમ બેઠિના સાર સુધાનો તે શી વરણીએ વાત,
હરી રક્ષમણીરે રાકેની લેશ જઈ. ॥ નારી. ॥ ૧ ॥
ખાવા પીવાને રમવા જમવા સરવસર મીઠાને ઘેર,
રાજનીતિયર ધ્યાન ચલાવે પ્રીછે નહી અમરીક્ષ પેર,
નવસેં રાણી બીજરે તેતો વાટ જોતી રહી. ॥ નારી ॥
૨ ॥ ત્રણ પુત્ર પ્રભુએ તેને આપ્યા વીર્ય પુત્ર વડવીર,
રાજ અધીકાર તેને સોંપી જપવા શ્રી જહુવીર, ગુરૂ
ચરણધીરે નરભો રહો શ્રવણ ગ્રહી. ॥ નારી. ॥ ૩ ॥

॥ પદ ૧૩ ॥ રાજ કાફી ॥

નારી નવસેં મલીનેરે સરમીઠાને ચરણે નમી,
ગરવ અહંકારને હું પદરે ઉરમી સહુ દેહની સમી. ॥
ટેક ॥ નવસેં રાણી સહુ ભેલી થઈને નામ્યું સરમીઠાને
સીશ, કેહે સરમીઠા રાય ખપ કરો તો જપો શ્રી જુ-
ગદીશ, સોંપી સેવા સહુનેરે, તે વાત સરવને ગમી.
॥ નારી. ॥ ૧ ॥ સંસાર વિશે સહુ મીઠ્યા દાખવો,
ને દાખી ભજનની રીત આરતી ધૂપ દીપ નૈવેદ્ય શી-
ખ્યાં, ચોરીને લીધું ચીત, દ્રઢ મન કીધારે. ફરી ન
જાય ભમી. નારી ॥ ૨ ॥ જેમ પ્રલટે નીસાળીઆ
સહુને, ધ્યાન ભજમાં કરયા; કેહે નરભો છોટાલાલ
પ્રતાપે. વીસે અકોર સરવના હરયા, શ્રી કૃષ્ણને ચર-
ણેરે; રહાં મન સહુનાં રમી. નારી ॥ ૩ ॥

॥ પદ ૧૪ ॥ રાજ કાફી ॥

સરવ કોઈ સામારે, વાત દ્રઢ વીચારી; કથને વશ
પ્રીધારે. વીચીક્ષણુ એ નારી ॥ ટેક ॥ નવસેં રાણી
સરવે ભેલી થઈને, સરમીઠાને ચરણે નમી. તમે

ગુરુને અમો શીશ્ય તમારાં, ઉરમી સહુ દેહની સમી.
 તે નવસે ભોવનમારે, પધરાવ્યા ગીરધારી ॥ સરવ. ॥
 ૧ ॥ નવસે રાણીનાં મંદીર નવસે, રાયરાણી વિશેષ
 કહેવાય; એટલાં ઓછવને કીરતન બેસે, મરી બાસટ
 મણ વટાય. મુરખ ન માનેરે, ચતુર જુઓ વીચારી
 ॥ સરવ. ॥ ૨ ॥ રખે જાણો જે મોટી કીંગ એ મારી,
 મંશય રૂટે ન ધરો; પોણાતણુ શેરમાં બે રતી ઓછાં,
 હીસાબે નીવેડો કર્યો. મંદીર ભાગ વચ્ચેરે, નરભે-
 રામ બતીકારી ॥ સરવ. ॥ ૩ ॥

॥ ૫૬ ॥ ૧૫ ॥ રાગ કાફી. ॥

રાજ અમરીક્ષજીરે, કરે છે વ્રત એકાદશી; એવું
 જાણીનેરે, પધાર્યા દુરવાશા રૂપી. ॥ ટેક. ॥ આસન
 માન અમરીક્ષેરે આપ્યાં, વીધવીધ રૂપી પેર; વણુ તેડા
 પારણા સમે આવ્યા, કરી મુજ ઉપર મેહેર. ભાગ્ય
 મુજ મોટરે, કેહે છે અમરીક્ષ હશી ॥ રાય અમરીક્ષરે
 ॥ ૧ ॥ હસ સહજ વિચારથી સંગાયે, મંજન કરવા
 પડ્યા; અસ્તાન સંધ્યાને તરપણુ કરવા, દુરવાશા તેમાં
 ભડ્યા. એમ કરતાંરે, વાર વિશેષ વશી ॥ રાય. ॥ ૨ ॥
 દવાદશી માંહે પારણાં નવ કરીએ, તો વ્રતનો ભંગજ
 થાય; રૂશી જમ્યાવિના ભોજન કરીએ, તો દુરવાસા
 દુભાય. મન વિભાસેરે, વાત ન ગોઠે કશી ॥ રાય. ॥ ૩ ॥
 રૂશી બીજે શાખ ધરમ શાહાસની, આણી ધરાવું
 ધીર; કેહે નરભો છોટાભાલ પ્રતાપે, લીધું એક અંજલી
 નીર, ગંગા ત્રહેથીરે, આવ્યા દુરવાશા ધશી ॥ રાય. ॥ ૪ ॥

॥ ૫૬. ૧૬ ॥ રાગ કાફી. ॥

આવ્યા દુરવાશારે, વણું માહા દોષ ભરી; કેહે છે

અમરીક્ષનેરે, પારણાં કેમ બેઠા કરી. ॥ ૧૬ ॥ અમે
 રહ્યાને તમે પારણાં કીધાં, એ ન થોડે તુજને રાય; મં-
 દમતી કેમ રાજ થયે તું, કેહે કલજુગ હાવે થાય. અ-
 મરીક્ષ પ્રત્યેરે, વાણી રૂશીએ ઓચરી ॥ આવ્યા. ॥ ૧૭ ॥
 રાય અમરીક્ષ બેઠો ભુજ નેડીને, રૂશીની આગે રહ્યા;
 નથી માહારાજ મેંતો ભોજન કીધું, હીલમાં તો આણે
 હયા. મેં નીર લીધુંરે, અંજલી એક ભરી. ॥ આવા.
 ॥ ૨ ॥ જો અમરીક્ષ હવે પ્રાકમ માહાર, તારો ફેડુ હે-
 લામાં ઠામ; જ્યા ખંખેરી એક જુવંતી કાહાડી, કતા
 તો તેહેનું નામ. ધરી ભકત ઉપરે, તે આયુધ અંજે
 ધરી ॥ આવા. ॥ ૩ ॥ ધરી આયુધને ધરી અબલા,
 તે માર માર વહે છે એજ; એવું કહેતામાં સુહરશણુ ધા-
 યું, ॥ તે કોટી ભાનુનું તેજ. સુહરશણુથીરે, કતા તો
 ગઈ છે મરી. ॥ આવા. ॥ ૪ ॥ નાહા દુરવાસા તે વા-
 ચુને વેગે, પેસે પરવત ગફાની માંહે; કહે નરભો છોટા-
 લાલ પ્રતાપે, જઈ શકે સુહરસણુ તાંહે. ગુફા ઠામઠામે
 રે, થાક્યા દુરવાસા ફરી. ॥ આવા. દુરવાસા ॥ ૫ ॥

॥ ૫૬ ॥ ૧૭ ॥ રાગ કાફી. ॥

વીચાર દુરવાસારે, જણું શેશને શરણે; ધણું ધ-
 રણ છેરે, જણે ભોવન તરણે. ॥ ૧૮ ॥ સાત પાતાલમાં
 શેશને શરણે, તાંહાં દુરવાસા ગયા; રાખ રાખ શરણાં-
 ગત સ્વામી, તો જણું આણી હયા. એમ કહીનેરે, ન
 મ્યા શેશને ચરણે ॥ વીચાર ॥ ૧ ॥ પુઠે સુહરસણુ ચઢ
 થયું છે, પ્રલે કરે છે આજ; વસુધાની આદે ધરડા તમે
 છો, માટે શરણે રાખો માહારાજ. એમ કહીનેરે, નમ્યા
 શેશને ચરણે ॥ વીચાર. ॥ ૨ ॥ દુરવાસા પ્રતે તો શેશ

વદે છે, વાત સુણો નીરવાણ; કશ્ચ રીપુ કેમ શકું રા-
ખીને, કોહો સ્વામી ગજુ મુજ કોણ. હરી ગુણ પુરણ
રે, જેને વેદ વરણે. ॥ વીચાર. ॥ ૩ ॥ વાસુકી નાગે
કરી સાગર મથીઓ, તે વાત શી વરણવું કથી; તે દ-
હાડાનું નાગ બળ મડિં છે, તે હજુ લગી આવ્યું ન-
થી. કહે નરભો ગુરૂથીરે, ના કહી નમ્યો ચરણે ॥ વી-
ચાર. ॥ ૪ ॥

॥ પદ ॥ ૧૮ ॥ રાગ કાફી. ॥

શેશ કનેથીરે, કરા માહા સાસ ભરા; વીચાર ક-
રીનેરે, બ્રમ સુહન પરવરા. ॥ ટેક. ॥ બ્રમસુહનમાં તો
રશી જઈને, વીનતી વીધીને કહી; રાખ રાખ શરણાં-
ગત સ્વામી, ભેયે પ્રગટા છે સહી. વીરંચીની પ્રતેરે,
દુરવાસા ઉચરા ॥ શેશકને. ॥ ૧ ॥ પુઠે સુહરસણ
ચક્ર થડિ છે, માટે આવ્યો તમ કને; ભેયે પ્રગટા મુને
તેનો ભારે. રાખો રાખો શરણ મને. છોજી વીશ્વ કર-
તારે, વીનતી એમ વીસતરા. ॥ શેશ કનેથી. ॥ ૨ ॥
વીધિ વદે છે તમો સુણો રશીજી, વાત તણો અકાર;
કોટી બ્રમાંડ ભાગે વડે પલમાં, તેના તમો છો ચોર.
મેં એ નરખાયેરે, બ્રમાજી કરગરા ॥ શેશ કનેથી. ॥ ૩ ॥
એક સમે મને ગરવ થયો તો, તે વાત કહું છું તુને;
અષ્ટ સોલ બત્રીસ ચોસટ મુખના. બ્રમા દેખાડા મુને.
તે ગરવ મુજ ગાલોરે, મંદ સરવ માહારા હર્યા ॥ શેશ
કને. ॥ ૪ ॥ માટે જાવો જાવો રશી તમે યાંથી, નહી
વળે સુહરસણ ॥ મુજ દેખતાં તમને પ્રાજે કરશે, વળી
બાળશે બ્રમસુહન. ગુરૂ ચરણથીરે, નરભો કહે નાકાર
કરા ॥ શેશ કને. ॥ ૫ ॥

॥ ૫૬ ॥ ૧૯ ॥ રાગ કાફી. ॥

આલ્યા દુરવાસારે, આશા તો બ્રમાજી તણ; આ-
વ્યા કૈલાસેરે, જાંહાં ખેડા શીવજી. જલહલ તેજ કોટી
સુરજ સરીખું, કોટી વીરુત પ્રકાશ; આગલ કષી પુઠે
ચક્ર ચાલતું, એમ જઈને ખેડા કઈલાસ. ચક્ર સુદરસ-
ણરે, તે પડું પુઠે મરજી ॥ આલ્યા દુ. ॥ ૧ ॥ શીવજી
પ્રત્યે દુરવાસા વદે છે, સોંપી શરણુને શીશ; રાખરાખ
શરણાંગત સ્વામી, ત્રણ ભોવનના ઈશ. રૂદ્રની આગેરે,
વારતા કહી જે નીપજી ॥ આલ્યા. ॥ ૨ ॥ શીવશંકર
કહે દુરવાસા આગે, નહી થાય હરીશું ભેર; દાનવ
હોય તો જઈ બુધ કરીએ, તમે હરીના ચોર. બુધ ન
થાએરે, અંગે આયુધ સજી. ॥ આલ્યા. ॥ ૩ ॥ ફરી
ફરી શીવશંકર કહે છે, તને વાત કહું છું કથી; કશ
રીપુ રાખવા હાંમ ધાલે, એવું ત્રણ ભોવનમાં નથી.
ગુર ચરણુર્થરે, નરભો કહે તાંહાંના નીપજી. ॥ આ-
લ્યા. ॥ ૪ ॥

॥ ૫૬ ૨૦ ॥ રાગ કાફી. ॥

કહું શીવશંકરેરે, જાએ જાંહાં લક્ષ્મી પતી; તે
વીના બીજેરે, રાખી નહી શકે રતી. ॥ ૧૬ક. ॥ એવું
જાણીને દુરવાસા પલાઆ, વળી વઠકુંઠમાં તે વાર;
સભા કરીને સીંહાસને ખેડા, બીશ્વતણા આધાર. તાંહાં
ઝંખીજીએરે, કહી હરીને વીનતી. ॥ કહું. ॥ ૧ ॥ સભા
શોભીતી રસીઆમણી હરીની, દેવ સરવ અસ્તુતી
કરે; શંખ ચક્ર ગદા પદમ છે કરમાં, ધ્યાન દેવતા એવું
ધરે. સભાની માંહેરે, નાટારંગ એવા અતી. ॥ કહું. ॥
૨ ॥ એવી રીતે રસ મગન હરી છે, ઊભા ઝંખી તાંહાં

જઈ; વીતી વારતા હરવાસાને જે જે, તે સરે માંડી
કહી. રાખો સ્વામી શરણેરે, સુદરશણ જતું નથી. ॥
કહ્યું ॥ ૩ ॥ અમરીક્ષને એ સુદરશણ સોંપ્યું, નથી
અમારે હાથ; કહે નરભો છોટાસાલ પ્રતાપે, એમ છુટી
પડા જદુનાથ. સુદરશણ તો રે, નહી વણે મારી વતી.
॥ કહ્યું. ॥ ૪ ॥

॥ પદ ૨૨ ॥ રાગ કાફી. ॥

દુરવાસા પ્રત્યેરે, એમ ઉચરે છે હરી; સીંહાસનથી
એરે, તમારી તો મેહે લેશ ભરી. ॥ ટેક. ॥ ભકતવછલ
કહી વેદ વેદ છે, એમાં ભકતમાં નહી કાંઈ લીન; ભ-
કતવછલ કહી શાસ્ત્ર પોકારે, હું તો ભકતવણે આધી-
ન. સુદરસણ તેનું રે, નહી આણે મુજથી જરી. ॥ દુર-
વાસા ॥ ૧ ॥ રાત દીવસ જે જન જપે મુજને, કરે
કીરતન સ્મરણ જ્ઞાન; તેહતણે હુંતો આધીન થઈને,
ધરંછું તેનું ધ્યાન. અમરીક્ષ આગેરે, રૂપી જલો પાછા
હરી. ॥ દુરવાસા ॥ ૨ ॥ એણી રીતે પોતે કશ કહે
છે, રૂપી દુરવાસા છે જાંહાંઅ; તે હરી કોકર મંદીર
જેજે, સંશય જેજે નહી કાંઅ. ગુર ચરણથીરે, નરભો
રહો નીશ્ચે કરી. ॥ દુરવાસા ॥ ૩ ॥

॥ પદ ૨૨ ॥ રાગ કાફી. ॥

કેસવ કનેથીરે, વલા નીસવાસ થઈ; રાય અમરી-
ક્ષનેરે, નામું સીસ ચરણે જઈ. ॥ ટેક. ॥ રાખ રાખ
શરણાંગત સ્વામી, સુદરસણનો ત્રાસ; જાંહાં જાંહાં
શરણે હું ગયો જેને, તાંહાંથી વલો છું નીરાસ. અમ-
રીક્ષ ચરણેરે, નામ્યું શીશ એવું કહી. ॥ કેસવ. ॥ ૧ ॥
રૂપી અમરીક્ષ બેહુ અસ્તુતિ કરે છે, સાંભલ સુદરસણ;

તમો સૂરજચંદ્ર થઈ તપો છે, તમો છે મધુસુદન. દુષ્ટ
 ગરવ ગાળોરે, સાધુને તે પાળો સહી. ॥ કેસવ ॥ ૨ ॥
 કેહે અમરીક્ષ સુણુ સુહરસણુ તું, તપ તિરથ વ્રત મુજ
 હોય; હરીની સાથે હોય પ્રીત મારી, તું આપ વીચારી
 જોય. જોસો સ્થાનકરે, રૂપીને તો દમસો નહી. ॥ કેસવ.
 ॥ ૩ ॥ એણું કેહેતામાં વીણુ પધાર્યા, જોજોકાર વરતી
 રહ્યો; સુહરસણુ તે તો સ્થાનક જોઈ, ભેજ્યે દુરવાસાનો
 ગયો. કેહે નરભો ગુરૂચીરે, ભગતી દુરવાસા લહી. ॥
 કેસવ. ॥ ૪ ॥

॥ પદ ૨૩ ॥ રાગ કાફી. ॥

કહે દુરવાસારે, ભગતથી તો મોટું નહીં; વખાણ
 થાયરે, તમારા તો મારીવતી. ॥ ટેક. ॥ અમરીક્ષ પ્રત્યે
 દુરવાસાજી કહે છે, હું દેવા આજ્યો તો દુઃખ; તોએ
 તમે મને ઉગારી લીધો, આપું છે અહકું સુખ. ભક્ત
 પદ મોટુંરે, ધન રાજ તારી મતી. ॥ દુરવાસા. ॥ ૧ ॥
 ભક્તી કરે તેમાં રીધ સીધ સરવે, ભગતીમાં જાપ જ-
 ગન; ભક્તીમાં તીરથ વ્રત તપ આવે, ભગતી પદારથ
 ધન. ભક્તી આરંભીરે, ધનધન તેની ગતી. ॥ દુરવા-
 સા. ॥ ૨ ॥ રાજનીતી નથી મન તમારું, નથી કુટુંબ
 કળીલે પ્રીત; સકલ વિશેથી મન ખસેડી, સોંપ્યું હરીને
 ચીત. રૂટે તમારુંરે, ચોખું એક રતી રતી. ॥ દુરવા-
 સા. ॥ ૩ ॥ વરસ એક તો વહી ગયું છે, કરતાં દુરવા-
 સા મન; તાંહાં સુધી અમરીક્ષ ઉભા રહ્યાં છે, નથી કંઈ
 ભોજન. ગુરૂ ચરણથીરે, નરભો કેહે જપે સીતાપતી,
 ॥ દુરવાસા. ॥ ૪ ॥

॥ પદ ૨૩ ॥ રાગ કાફી. ॥

કેહે અમરીક્ષજીરે, આલો ભોજન કરીએ; પંચા
અમરતરે, થાલ વિસે ભરીએ. ॥ ટેક. ॥ કેહે દુરવાસા
ભાવ જોવાને આળ્યો, હુંતો તમારે ઘેર; પ્રભુની સાથે
પ્રીત તમારી, તે પૂરણુ પ્રીછી પેર. ભોજન કરવારે, ન-
થી મનમાં જરીએ. ॥ કેહે ૦ ॥ ૧ ॥ એવું દેખીને અ-
મરીક્ષજી પોતે, નમ્યા રૂષીને પાય; તમો રૂષી જે ભો-
જન કરો નહી, તો મેં ભોજન કેમ થાય. કપા મને
કીજેરે, ઘણું શું ઉચરીએ. ॥ કેહે ૦ ॥ ૨ ॥ હસ સહસ્ર
વિહારથી સંગાથે, પ્રગતી પ્રાઢી કરી; કેટલાક દેવને
રૂષી મલ્યા તે, ભોજન ઉઠ્યા કરી. દુરવાસા અમરીક્ષ
રે, પ્રસાદ લીધો હરીએ. ॥ કેહે ૦ ॥ ૩ ॥ સ્થાનક સરવે
આપ આપણે, જેજે કહી સરવે વળ્યા; વિષ્ણુ હજી તે
જયા વઈકુંઠે, દુરવાસા સ્વર્ગ પલ્યા. કેહે નરભો ગુરૂથી
રે, હરી કહેતાં ઉગરીએ. ॥ કેહે ૦ ॥ ૪ ॥

॥ પદ ૨૪ ॥ રાગ કાફી. ॥

પરીક્ષત પુછે સુકનેરે, સંશય મુને ભારી; દુરવાસા
કેમ નાકારે, કોહો મુને વિસ્તારી. ॥ ટેક. ॥ જે આહરે
તો દુરવાસા કેવા, હઠાવે હરીને એકવાર; દેવદાનવ હ-
રવાસાથી ત્રાસે, તો સુહરસણ કોણુ ભાર. શરણે ન
રાખ્યારે, વિરંચી શેશ ત્રીપુરારી. ॥ પરીક્ષત ૦ ॥ ૧ ॥
વીષ્ણુ લક્ષ્મીજીને રથ તાણુવા, મુકી બ્રમાંડનો ભાર;
છપનકોટી વંચન વટાવા, મુળ શીવ તણો અવતાર.
નાહાના ચક્રથીરે, કોહોને કેમ ગયા હારી. ॥ પરીક્ષત.
॥ ૨ ॥ કૃષ્ણ જનમખાંડની વારતા કહુંછું, જેણે સંસય
તમારો જાય; ઉર રૂષીને એક તન આ બાલકી, તે

આપી હતી કનાય. રૂશી હરવાસારે, વરયાતા તે નારી.
 ॥ પરીક્ષતં ॥ ૩ ॥ બીજાં લક્ષણુ ગુણુ સરવ છે સારાં,
 બોલકી જીભે ખરી; કોઈક સમે ઘણું ગરજીને બોલી,
 હરવાસા કેહે જાવો મરી. દેહ તો મુકયા તેણેરે, શ્રાપ
 થકી તે મરી. ॥ પરીક્ષતં ॥ ૪ ॥ રૂશી હરવાસાની
 સ્તુતી કરીને, સામા તો સ્વરમે ગઈ; કેહે નરભો છોટા-
 લાલ પ્રતાપે, હરવાસા ભેચે પામ્યા સહી. જાણુશે તાત
 એનોરે, તો નથી એકે બારી. ॥ પરીક્ષતં ॥ ૫ ॥

॥ પદ ૨૬ ॥ રાગ કાફી. ॥

ઉરૂશી બેઠા ધ્યાનેરે, ખખર પુત્રીની પડે; રૂજની
 ગાયો બોલેરે. દીવસે તો સ્વાત રડે. ॥ ટેક. ॥ આકા-
 સમાં થકી તારા તે ગળતા, ને ભાસે ભયંકર વન; દોહ
 લોહા જાને ભૈરવી ભુંડી, રૂશી વીચાર્યું મન. પુત્રી મા-
 રીનેરે, નીચે કાંઈ હજ નડે. ॥ ઉરૂશી. ॥ ૧ ॥ એવું
 જાણીને ઉરૂશી તે આવ્યા, જ્યાં હરવાસા હવાર; શ્રાપ
 દેધને મુજ પુત્રીને મારી, માટે તને ધીકાર. મન માઈ
 મગનજરે, એ પુત્રીને વડે. ॥ ઉરૂશી. ॥ ૨ ॥ થોડે વાંકે
 હંડ ઘણો તે દીધો, એવું કરે નહીં કોય; કેહે નરભો
 છોટાલાલ પ્રતાપે, હરવાસા નીચું જાય. પુત્રી કરે સને-
 હરે, ઉરૂશી તે રડે. ॥ ઉરૂ. ॥ ૩ ॥

॥ પદ ૨૭ ॥ રાગ કાફી. ॥

પીતા તારો કેવો અત્રીરે, નીરમલ જેની મતી;
 માતા અનુસોધ્યાં કેવાંરે, સાધવી પરમ સતી. ॥ ટેકા ॥
 તેની જઠરા વીસે તું જોઈએ, કોઈ ઘણો પરચંડ; થોડે
 વાંકે મુજ પુત્રીને મારી, માટે દેઉં છું તુજને હંડ. પરા-

ભવે થાજેરે, ત્રાય ત્રાય કરજે અતી ॥ પીતા તારો ૦
 ૧ ॥ એક સગે રૂપી નારદ આવ્યા, શી વરણવીએ
 વાત; લોહો પાસાણના ચમ્પો કરી લાવ્યા, તે તલીને
 આપા માત. અનુસોધ્યા એતારે, જેની ગંસીર ગતી
 ॥ પીતા ૦ ॥ ૨ ॥ બ્રમા વિષ્ણુને રૂઢ ચેતાવ્યા, પ્રીછવી
 સુવળી પેર; કહે છે નારદ જાઓ દરસન કરવા, અનુ-
 સોધ્યાને ઘેર. સામા તો જોઈ સરવેરે, તેની તો એકે
 નથી. ॥ પીતા તારો ૦ ॥ ૩ ॥ બ્રમા વીષ્ણુને રૂઢ તે ચા-
 લ્યા, નમ્યા અનુસોધ્યાને પાય; નગનરૂપે તમે ભોજન
 આપ્યો, ત્યારે ભોજન અમો થાય. તણેને નિયમ એ-
 વારે, આપો અમે ભુખ્યા અતિ. ॥ પીતા તારો ૦ ॥ ૪ ॥
 વાર માહારાજ આવી આસન બેસો, અમપર આજ્ઞી
 દયા; સ્વામી ચરણામૃત શીરપર મુકું, છ છ માસના
 બાળ થયા. જમાડા જાંગ ઉપરે, જે કાંઈ સામગ્રી
 હતી. ॥ પીતા તારો ૦ ॥ ૫ ॥ લક્ષ્મીજી પુછે પારવતી-
 ને, અમકંથ આવ્યા તમ દવાર; પારવતી કહે શીવ
 સોધવા સાર, અમે નીસરીઆં બાહાર, બ્રમાણી કહે
 છે બ્રમારે, ખટમાસ થયા નથી. ॥ પીતા તારો ૦ ॥ ૬ ॥
 એવું કહેતામાં રૂપી નારદ આવ્યા, પુછીને લીધી પેર;
 કહેછે નારદ અનુસોધ્યા માતાએ, રાખ્યા પુત્ર કરીને
 ઘેર. જાવો તેને ભુવનરે, તાંહાં તણેના પતી ॥ પીતા ૦
 ॥ ૭ ॥ બ્રમાણી રૂદ્રાણીને લક્ષ્મી તીજાં આવી અનુ-
 સોધ્યા દવાર; સ્વામી ચરણામૃત મુખમાં મુકી, સોંપા
 તેના ભરથાર. ખટમાસે તોરે, મલ્યા પત્નીને પતી ॥
 પીતા તારો ૦ ॥ ૮ ॥ ખટમાસે રમાડા જમાડા, હીડાબા
 હાલો ગમ્મ; નીત ઉઠાડીને જાંગપર જમાડે, બ્રમારૂઢને

સુખદાઇ. ગુરૂથી કહે છે નરભોરે, કરી કરમ રેખારતી
 ॥ પીતા તારો ॥ ૬ ॥

॥ પદ ૨૮ ॥ રાગ કાફી. ॥

રાય અમરીક્ષજીરે, પ્રબને મધુ વહાલી; વીરપ
 પુત્રનેરે, આપ્યું રાજ સંભાલી. ॥ ટેક. ॥ વરધપણું
 અમરીક્ષે વીચાર્યું, પ્રોઢ દીધા છે પુત્ર; વીરપુત્રને રાજ
 બેસારો, સોંપ્યા વૈભવ વરસુત્ર. વન જાણું હાવારે, દેહ
 નાંખવો ગાળી ॥ રાય ॥ ૧ ॥ રાજ્યાસન તે પુત્ર બે-
 સાર્યો, જપવા શ્રી જુગદીસ; બદ્રીકેદારે ગયા અમરીક્ષ
 રાજ, નામ્યું સીવને શીશ. એકાંત જઈનેરે, બેઠા આ-
 સન વાળી ॥ રાય અમરીક્ષ ॥ ૨ ॥ વનસામ બે છે
 રૂપ હરીનું, તે ધારે છે રૂઢે મોજર; મૌરમુગટ પીતાંબર
 મેરૂં, કૈસ્તુભ મણીનો હાર. શંખ ચક્ર ગદા પદમરે, લા-
 ગી ધ્યાનની તાળી. ॥ રાય અમરીક્ષ. ॥ ૩ ॥ પ્રભુના
 તેજમાં તેજ ભલી ગયું, સરયાં અમરીક્ષનાં કાજ; રાય
 અમરીક્ષ ગયા જેને શરણે, તે કડોરમાં છે આજ. ગુરૂ
 ચરણાર્થીરે, નરભા જપે વનમાલી ॥ રાય. ॥ ૪ ॥

॥ પદ ૨૯ ॥ રાગ કાફી. ॥

કથા અમરીક્ષનીરે, એણીધેરે પુરી થઈ; સુખજેગી
 ચરણેરે, નમ્યા પરીક્ષત જઈ. ॥ ટેક ॥ નીરમળરાજની
 વાત સાંભલતાં, મન તે નીરમલ થાય; ભકત પુરૂષને
 ભકતી વાધે, કામ ક્રોધ તે જાય. દ્રઢ થાય ભકતીરે, રહે
 સંતોષ ગ્રહી ॥ કથા ॥ ૧ ॥ જોગી પુરૂષ તેને જોગ તે
 વાધે, પ્રેમીને વાધે પ્રેમ; રાગને શોક ભે ઉચાટ નાસે,
 નેમીને વાધે નેમ. એ કથા એવીરે, એમાં તો સંશય

સહી ॥ રાય૦ ॥ ૨ ॥ ગામ પીહજ પેટલાદ પરગણે, ક-
પડેજ પીહજ વાસ; ગુરચરણ પ્રતાપે કરીને, નરભો
હરીનો દાસ. જેશ્રીકૃષ્ણાં તેનરે, ઝીલો સરવે સભા સહી
॥ કથા અમરીક્ષ૦ ॥ ૩ ॥

॥ અમરીક્ષનાં પદ સમાપ્ત ॥

॥ શ્રીગણેશાયેનમઃ ॥ શ્રીગુરુભ્યોનમઃ ॥ શ્રીસરદામ્બેનમઃ ॥

અથ દ્વારકાનાં પદ.

સરસ્વતી વાસો જીભાએરે, વેહેવાર વાતે વઢવું
છે; ખાંતીલે નાહાવું ખાળ્યું રે, તાતની કડીએ ચઢવું
છે. ॥ ૧ ॥ ગોમતી નાહાવું નાળું જે આપું, તાહારે
શાંતી છે પ્રીત; પુત્રની પાસે પીતા થઈ નાળું માગે,
કોહો કીયા દેશની રીત. મ.પે. કે ઉત્તર આપોરે, તાંહાં
સુધી અડવું છે ॥ સરસ્વતી૦ ॥ ૧ ॥ કેટલું નાળું આ-
પ્યું હરવાસાજી, બળદાર થઈ આવ્યા જહવીર; તેના
પ્રેમ તમે જાણા સોત્રણના, બાકી બીજાના જણ્યા ક-
થીર. વીચારી જુવો હાસરે, પડે પાયે પડવું છે ॥ સર-
સ્વતી૦ ॥ ૨ ॥ કંચન દ્વારકાં પીયાને દેખાડી, છાપો
મોકલી નાથ; શું જેઈ મોકલીને શું જેઈ ખાલી, તે વા-
હાલા કોહો મુજને વાત. ગુરથી કહે છે નરભોરે, એ
ઓસડ કડવું છે ॥ સરસ્વતી૦ ॥ ૩ ॥

॥ પદ ૧ ॥ રાગ કાફી. ॥

કુસેશ્વર શીવજીરે, પારવતી નારી; શોભે શીવશં-
કરે, પ્રસભ અસવારી. ॥ ૧ ॥ પંચવટન ત્રણ લો-

ચન શીવજી, દસ ભુજ દક્ષણ વામ; પારખું લેવા મારે
કામ તે આવ્યો, ત્યારે દહન કર્યો તમે કામ. એવા
શીવ સમરથરે, શું કહું વીસતારી ॥ કુશેશ્વર ૦ ॥ ૧ ॥
લોરીંગ ભુવણ ભસ્મકોલે પંત, ડીગંબર અતી અંગ;
ભાલ તીલક બીચ ચંદ્ર બીરાજે, જટા જુટમે ગંગ.
વીરજી પાદુકીરે, મુસ્તકમાં ધારી ॥ કુસેશ્વર ૦ ॥ ૨ ॥
કરમાં ત્રીશૂળ કાક ને ઉમરે, રૂંદમાલ શોભાય; તેર
પગથીઆં ઉતરે છે જ્યારે, ત્યારે શીવનું પૂજન થાય.
પેહેલી પૂજ તાહારીરે, પછી લે ગીરધારી ॥ કુસેશ્વર ૦
॥ ૩ ॥ કલ્યાણ રાયરણુડોડ ત્રીકમજી, સનમુખ દેવકી
માય; રતનાગર ધુધવાડેથી ગાજે, ગોમતી સંગમ થાય
ગુર ચરણથીરે, નરભેરામ બલહારી ॥ કુસેશ્વર ૦ ॥ ૪ ॥

॥ ૫૬ ૨ ॥ રામ કાફી. ॥

નાણું આપશે નરભેરે, વાવરજે તમે છોમાળા;
ગાંડે બાંધજે ગુણવંતરે, જે ધોળી ધનવાળા. ॥ ૧ ॥
મુક્તાકળના તોરા મેલીને બેઠે, ધવું કોટી રવીનું તેજ;
યાણ હાથ હરીજન આગળ ઓટો, કરં આક્રમ તો આ-
ખર એજ. શું કહું કેસવરે, મેહેલો લોભના આલા ॥
નાણું. ॥ ૧ ॥ કપટી કેસવ જે હું જાણું તમને, શાને
આવું પચાસ જેજન; સાંભણું શ્રવણે સાધુને છાપડે,
માટે મળવા ધસું છે મુજ મન. દરસન દોઝોનેરે, દૂર
કરી પાળા ॥ નાણું, ॥ ૨ ॥ લેખ દેખી તે અજર નથી
કરતા, છાપો આપો છો હરી; પાવડી દેખી છાપ ખા-
લી, છમીલા પરીક્ષા તો એવી કરી. સમશા લેજે સ-
મજરે, જે કહી કાનડ કાળા ॥ નાણું. ॥ ૩ ॥ હરિછો
હરીજનથી ને નથી હરવતા, માટે હરી હઠ મેલ; કેહે

નરભેરામ ગુર પ્રતાપે, નથી એ તલમાં તેલ. લેવું દે-
વું મુજ પાસેરે, હરી હરી જપ માલા ॥ નાણું. ॥ ૪ ॥

॥ પદ ૩ ॥ રાગ કાફી. ॥

ભક્ત લીડ ભંજનરે, સદા છે સાહ હરી; નીગમ
પુરાણેરે, પોકારે છે ફરી ફરી. ॥ ટેક. ॥ સતી દ્રુપતીને
સભાની માંહે, ખેંચું હસાસન ચીર; અણુવર પાવલે
ધસમસી ધાવ્યા, પટકુલ પૂર્ણ જદુવીર. સત તેનું રાખું
રે, પાની તો નવ દીઠો ઝરી ॥ ભક્ત. ॥ ૧ ॥ સાચ જો-
વાને માટે મંડલીક રાજ, ઘેર્યા મેહેતાને ઘણું; લાખો
મનુષ્ય જોતાં હાર તે આપ્યો, શા જસ જીભે ભણું.
ઉત્તર મને આપોરે, એ વાત ખોટી કે ખરી ॥ ભક્ત.
॥ ૨ ॥ નામદેવને તો ઘેરાતા જ્યારે, પ્રથવીપતી પાયા
છીઆએ; ભક્તને ભગવંત સાચો કરો છો, જ્યારે મુ-
ઘજી વાડી ગાય. જાણું સરવે જુગમાંરે, જે મુઘ જીવી
ગવરી ॥ ભક્ત. ॥ ૩ ॥ એટલાનાં તમે કારજ કરતા,
ઉજવાયા વ્રજરાજ; કેહે નરભેરામ ગુર પ્રતાપે, બેઠા
કાયર થઇને આજ. સુતા સોડ તાણીરે, ઉંઘાંકાં આંખ
ભરી ॥ ભક્ત. ॥ ૪ ॥

॥ પદ ૪ ॥ રાગ કાફી. ॥

ગુણ તારા સાગરરે, જીભ્યા કેમ કહી શકે; વરણુવ
તેના કરતાંરે, હારે શેશ સહસ્ર મુખે. પોપટ ભણાવતાં
પુરચડી તારી, એવા તમારા ખેલ; સેનાની માટે ના-
ખીક થઇને, ભુપને મરદુ તેલ. કોણુ કરે એવુંરે, બી-
જું કોઈ તમ પાખે ॥ ગુણ. ॥ ૧ ॥ રથ અરજુનનો તો
હેતેથી હાક્યો, નીર વહુ ત્રીલોચન ઘેર; રાણાજીએ
પ્યાલો વીધનો મોકલ્યો, ત્યારે પીધું મીરાનું ઝેર. અ-

અતના યારીરે, કડવું ન લાગું વીખે. ॥ ગુણ. ॥ ૨ ॥
 દાવાદળ તમે બેવાર પીધો, જીવન જીમનાંને ઘાટ; દ-
 સવાર તમે અવતાર લીધા, અમરીક્ષ જનની માટ.
 ભક્ત લીડ ભંજનરે, કદીએ ન બેઠા સુખે ॥ ગુણ. ॥
 ૩ ॥ સમરથ એ વાતે શું કહું તમને, બરદે છે ગરીબ
 નીવાજ; ગુરૂ ચરણ પ્રતાપથી કહું છું, ઉઠા આલસ
 મરડીને આજ. ઉંઘ કેમ આવીરે, દાઝા નહી નરભાને
 દુઃખે ॥ ગુણ. ॥ ૪ ॥

॥ પદ ૫ ॥ રાગ કાફી. ॥

શ્રી રણછોડજી ઇંગાજારે, ભરોસો મને તારો પડે;
 શરણે જે કોઈ આવેરે, તેનું ભાગ પુર ભડે. ॥ ૧ ॥
 પંચ વરસના તો કુવળ બાલને, આપું અભેપદ નાથ;
 હરીચંદ્રને તમે કરૂણા કીધી, લીધી વૈકુંઠપુરી સરવે સા-
 થ. બોર સવરીનાંરે, તેમાં તો સ્વાદ ઝાઝો જડે ॥ શ્રી
 રણછોડ. ॥ ૧ ॥ શ્રીફલ લીધું તમે રોહીદાસનું, કર
 કાહાણીને જીગદીસ; ચંદ્રાવલીનો તો મુગટ લીધો, રૂગ-
 નાથ નમાવ્યું શીશ. રજસ્વલા થઈતીરે, તેની તો નવ
 શોષ અડે ॥ શ્રી રણછોડ. ॥ ૨ ॥ વામનરૂપે તો પ્રથવી
 લીધી, બલ ચાંપ્યો પાતાલ; કુબળને નવ જોખના કી-
 ધી, માલી પામ્યો પદારથ ચાર. અભેપદ આપ્યુંરે, ચં-
 દનને પુષ્પ વડે ॥ શ્રી રણછોડ. ॥ ૩ ॥ કેસ ગ્રહીને કે-
 સવે કંસને પટકયો, છોડાવ્યાં માતને તાત; કેહે નરભે-
 રામ ગુરૂ પ્રતાપે, શી શી વખાણું વાત. આજ કેમ
 ઉંધ્યારે, દાસને દુષ્ટ નડે ॥ શ્રી રણછોડ. ॥ ૪ ॥

॥ પદ ૬ ॥ રાગ કાફી. ॥

શા શા ગજ સાઈરે, દાસને ખાળો છો; વેહેર કી-

આ જનમનું રે, તે આજવાળો છે. ॥ ટેક. ॥ પારખું
જેવાને તુલસીદાસે તે, સુખે દેખાડી ધાક; હનુમાન કો-
પીને, નગ્રમાં પેઠા, કોનાં તોડાં મુખ કોનાં નાક. તુલશી
છેડાવ્યોરે, એમ દુખ ટાળો છે ॥ શા શા. ॥ ૧ ॥ સ-
જનનાને ભુજ કાપેલા આપ્યા, કુડાં પાડોઆં ફરી; માન
મુકીને પછી કંઠી બંધાવી, એવા સમરથ છે હરી. દુ-
રીજન કેસારે, ગરવ એમ ગાળો છે ॥ શા શા. ॥ ૨ ॥
તે દાહાડે કળા તને કોણે શીખવી, આજ કોણ લેઈ ગ-
યું; ગુરૂ ચરણ પ્રતાપે નરભો કેહે, મારે કહેવું તે મેં
તો કહું. તે કેમ નથી સુણતારે, નીરંતર ભાળો છે ॥
શા શા. ॥ ૩ ॥

॥ પદ ૭ ॥ રાગ કાફી. ॥

સુદામાજી કેરીરે, કેસવ તમે સાહ કરી; આપી પુ-
રી ઈંદ્રનીરે, નવેનીધ માંહે ભરી. ॥ ટેક. ॥ મોહાલ
મંદીર તમે કર્યા કનકના, હીરા જડીત હિમાપદ; છન્ન
જરખાંને ખારી અટારી, હીમ સાંકળ હીંડિળા ખાક.
વૈભવ એવોરે, આપ્યા પણ માંહે હરી ॥ સુદામાજી. ॥
૧ ॥ ગગનમાં મેહેલ ગાજે સોવરણના, ફરંકે હેમ ધ-
ન્ય; ॥ જન્યક દાતાર થઈનેરે બેઠા, રણઝોડજીની કી-
રપાય. લક્ષ્મીપતી થયારે, જેને આપે દાન જરી ॥ સુ-
દામાજી. ॥ ૨ ॥ સુદામો સાદડીએ સુધને રેહેતા, પ્રેમદા
ભરે પર નીર; દરણાં દળે ખાંડે કુટુંબ પોષે, કપા કરે
જદુવીર. તેના ભોવનમાંરે, હીરા રત્ન રીધ નરી ॥ સુ-
દામાજી. ॥ ૩ ॥ જે આદરો તોએ કહલા માત્રમાં ત્ર-
ણાનો મેરૂ કરો; કેહે નરભેરામ ગુરૂ પ્રતાપે, મારે મેં
વિશ્વાસ ધર્યો. શું છે જે નથી સુણતારે, કહેવું પડું
ફરી ફરી ॥ સુદામાજી કેરી. ॥ ૪ ॥

॥ પદ ૮ ॥ રાગ કાફી. ॥

તરણાનો કરો મેરૂં, જો ધારો સિંધુ સુતા પત્ની;
મેરૂં કંઈ તરણું, રીધ નવ જાણી જતી. ॥ ૧ ॥
મેરૂં તરણની તુલે કરો છો ને, તરણાનો મેરૂં થાય;
હીરણ્યકશ્યપુથી દેવતા નામ, જઈ પેઠા અકાય. તે નરને
હણીઆરે, તે પડવું નવ પામ્યા બતી ॥ તરણાનો. ॥
૧ ॥ દુરજોધને મેરૂં કરું તરણું, સો ભાઈઓની સમે-
ત; મેઘાડંબર જેને છત્ર થતું તે, ખપી ગયો દુરક્ષેત્ર. ન-
મો નીજ કાનેરે, જે અહંકારે એવો અતી ॥ તરણાનો.
॥ ૨ ॥ ચૌદ ચોકડી રાજ રાવણ કેરું, નીર ભરે મેઘ
બાર; વાયુ વાસીદું વીધી ટીપણું વાંચે, ચંદ્ર સૂરજ
છડીદાર. એવી રાજનીતીરે, તે પલકે ફેક થતી ॥ તર-
ણાનો. ॥ ૪ ॥ દસ દીમપાલ હલે જેનાં દરણાં, ને રાહુ
તાંહાં ઝાડુ કરે; નવે ગ્રહ જેને પાએ બાંધ્યા છે, અક્ષી
રસોધ કરે. તે રામે રાજા રણમાં, તે રીધ ન જાણી
જતી ॥ તરણા. ॥ ૪ ॥ એ તે મેરૂંનાં સૌ તરણાં ક્રીધાં,
જુવો વીચારી આપ; શીસ નમાવે ગઢલંતે બક્ષી, કેહ
નરભો ગુરૂ પ્રતાપ. આજ આવી આજસરે, મુજ અપ-
રાધી વતી ॥ તરણા. ॥ ૫ ॥

॥ પદ ૯ ॥ રાગ કાફી. ॥

કોહો કીઆ દાહાડાના સુખીઆરે, સુતા સુખ પ-
લંગ ઢાળી; ઘણા દહાડા ગૌ આરીરે, વ્રંદાવ્રંદમાં ખા-
લી. ગોવાળપણું હજી ગયું નથી તમારું, ચઢો છો આ
જ મારી ચટે; તમો જાણો છો હરીજન હારશે, પણ
હોરું છે શીર સટે. આપ્યું ભક્તિપદરે, મને દેવ કપાલી
॥ કોહો. ॥ ૧ ॥ વીત્યા દહાડા તે વીસરી ગયા તમને,

ખાતે ખાવું ગોવાળાની સંગ; વ્રક્ષ કદમતળે બેઠક ત-
 મારી, હતા એવા આગળ તારા ઢંગ. ચોદતો નીત્યેરે,
 કેસવ કામળી કાળી ॥ કોહો. ॥ ૨ ॥ આજ અમીતરસ
 ભોગ કરો છો, મોહોની માળી છે ગીઠાઈ, પણ પંચવ-
 દીમાં કંદમુળને જમતા, બહુ બોરાં ખાધાં છે રઘુરાઈ.
 ભાજી ખાધી ભુધરે, તે ત્રય ભોવનને ભાળી ॥ કોહો.
 ॥ ૩ ॥ ઉઠો કેસવ કરો આલસ અળગી, છાપો આપો
 ને જહવીર; આજ અજર કેમ કરી તેં મુજને, આખર
 જાત આહીર. પ્રીતદી શું જાણીરે, અંતરની અનુવા-
 ણી ॥ કોહો. ॥ ૪ ॥ કેહે જન નરભો બેહેચરની પ્ર-
 તાપે, રથ હાકયો ચરણુનનો અતી; ઝાઝુ જીભ્યાએથી
 શું કેહેવરાવો, લાલે લાલે લક્ષ્મીપતી. માલમ સરવે
 મુજનેરે, રતી રતી વનભાળી ॥ કોહો. ॥ ૫ ॥

॥ પદ ૧૦ ॥ રાગ કાફી. ॥

લક્ષ્મી સુણો કરણેરે, વાંક અમારો નથી, માગો
 નાણું ન્યાયનુંરે, માટે કહેવું પડ્યું કથી. ॥ ૧ ॥ રૂપી
 અગસ્ત તમારા પીતાને, પાન કરીને ગયા; એ તમ પ્ત-
 તાને લગનીમાંથી કહાડ્યા, માટે ખારા સમુદ્ર થયા. વાંક
 શો બીજા વીપ્રનેરે, વીચારીને જુઓ મતી ॥ લક્ષ્મી.
 ॥ ૧ ॥ બ્રેસ્પતી જઈ મલ્યા શીવને, તેનો છે તમને દાગ;
 શીવ ત્રીશુલ તમ ખાતને માર્યું, તે ચંદ્ર કેરા બે ભાગ.
 ગીજા વિપ્રનેરે, જુવોને વાંક શેનો રતી ॥ લક્ષ્મી. ॥ ૨ ॥
 કેહે નરભો ગુરુ ચરણ પ્રતાપે, બેઠી માતને હાથ; બ્રહ્મા
 રૂપીએ તમારા સ્વામીને, મારી રૂઢેમાં લાત. શીસ તેની
 રાખીરે, રોસ નવ આણો રતી ॥ લક્ષ્મી. ॥ ૩ ॥

॥ પદ ॥ ૧૨ ॥ રાગ કાફી. ॥

પુત્રને કેહે છે માતારે, વાંક કેમ કહાડે છે; જાંહાં
જાંહાં ભકત થાય તાંહાંરે, એ ભગુવાં હોડાડે છે. ॥
ટેક. ॥ પોતે પીતાંબર ધારી રહે છે, ભકતના એવા ઠં-
ગ; ગજરા તોરાને બાંહે બાજેઠા, નીખશી જડીત્ર છે
નંગ. જોને ડાકોલમાંરે, સુખ આંક આડે છે. ॥ પુત્રને
॥ ૧ ॥ જોને ગોપીચંદ્ર રાજ સરીખા, વેગેશી વન ગયા;
રાજને રીધ્યપર છીની મુકાવી, તતક્ષણ જોવી થયા.
કસોટી કરા સાફરે, એ વિપત પાડે છે. ॥ લક્ષ્મી. ॥ ૨ ॥
કેહે લક્ષ્મીજી એમ નરભા પુત્રને, તું સાંભળ વરીને
ધીર; અકબરસાને એની ઝપટ લાગી, કરીને મુકયો
ફકીર. પછે વૈકુંઠેરે, માહા સુખ પમાડે છે ॥ લક્ષ્મી. ॥ ૩ ॥

॥ પદ ૧૨ ॥ રાગ કાફી. ॥

નાથ નાથું કરશોરે, ભારે ભંડાર ભરી; આપો
હરીજનનેરે, ઉભો રહે ખરચ કરી. ॥ ટેક. ॥ તુલશી
પરણાવે કરે ખરચ ઉજલાં, આપે સદાવ્રત નીત; તપ
તીરથ વ્રત દાન આરંભે, એવી વૈષ્ણવની રીત. નીરભે
થઈનેરે, ધરે તીલક મધે સરી ॥ નાથ. ॥ ૧ ॥ કંચન
કડાં ને હીમની ઉતરીઓ, કંઠે ધરો છો જદુરાઈ; ત્રણ
ભુવન જાણે છે જુગ બધો, શું દેખાડો છો મોટાઈ. જુ-
વો જન પાસેરે, ઉપમા કાંઈ જાણી જરી ॥ નાથ. ॥ ૨ ॥
ત્રીકમ દેવ પડી તને ગોકુલમાં, દાણ લીધું છે જુમનાં
પાળ; તે ઓરતો આજ આવે છે તમને, પણ નીશ્યે
નહી ગોકુળ દાખ. દેવ નાહાનપણનીરે, આજ કેમ રા-
ખો હરી ॥ નાથ. ॥ ૩ ॥ નાથું આપીને છાપ લે તે
તો બીજા, કેસવ ખોડી રૂદીઆ જોય; ગુરૂ બેહેચરથી

ગાઈને જાણું, નરભો હીરવાલીઓ નોહાય. નહીં આપું
કેસવરે, ખાંખણી એક ખોટી ખરી. ॥ નાથ૦ ॥ ૪ ॥

॥ ૫૬ ૧૩ ॥ રાગ કાફી. ॥

છાપ આપતાં મુજનેરે, ઉંઘ તાહારી નવ ઉઘડી;
સુતો સેજમાં જઈનેરે, આવડી કેહેને કેમ જૂડી. ॥ ટેક. ॥
હાથે વાળો તો મને ગુરૂએ મેળવ્યો છે, જે દહાડે કર્યો
ઉપદેશ; મંત્ર મંગલ હું વરતીને બેઠી, કેને ઘેર કરું
પ્રવેશ. રાખો તમ શરણે રે, કેહે જુગ સરવ રૂડી. ॥
છાપ. ॥ ૧ ॥ લીલાવટીમાં લખો વર પામી, તે સંચે
પૂરવંને મળી; કોટી કોટી ભવન કૃત ક્રીધાં, તે પત્રમાં
ગયાં પ્રજળી. હું વર વરી તુજનેરે, પેહેરી પ્રેમની ચૂ-
ડી. ॥ છાપ. ॥ ૨ ॥ મુખ જોવાને કાજે બેશીને રહી છું,
સુતો સૈજે સંભાળી નહીં પ્રીત; જન જોસે વાટ સ્વામી
સેજમાં, શું કોહો ક્રીયા દેશની રીત. જો જો તપાશીરે,
પ્રીત હશે ઉંડી ॥ છાપ. ॥ ૩ ॥ તારી તરવારે વાઢસે
વાઢતાં, પણ જોજનની તરવાર; ચત્રુભુજ ચેત્યા રહેજો
ચોપાસે, કરું ઝોકાં સાગર મોજર. કહેશે કહું નહીરે,
ટેવ માહારી છે ભુંડી. ॥ છાપ. ॥ ૪ ॥ દાસની પાસે
નાથ માગો છો નાણું, નોહાય વીરવંભરનો વાટ; ના-
ણાવટી શું જાણો જન નરભાને, કે દીકું દોસીનું હાટ.
ગુરૂ બેહેચર થકીરે, પ્રીત પરભુ છે પ્રોઢી ॥ છાપ. ॥ ૫ ॥

॥ ૫૬ ૧૪ ॥ રાગ કાફી. ॥

કુળ ભરવાડા કેરૂંરે, પ્રાક્રમથી શું દૂર ગઈ; મારો
કંસને કેસવરે, વર્ધભવ સુખ વળતી થઈ. ॥ ટેક. ॥
તાંહાં સુધી તો વ્રંદવ્રંદમાં જ્યારે, ગુણવંત ચારતા
ગાય ॥ આજ એકાણુ મેંએ રાજ કરો છો, થઈ તરણુ

ભોવનના રાય. પણ કંઈ સુધીરે, મહીયારીનું મેહેલું
 સહું. ॥ કુળ. ॥ ૧ ॥ ચૌદ લોક છે આજ ઘેર તમારે,
 થઈ બેઠા છે દેવના દેવ; પણ ગોકુળમાં ઘીની માતમે
 ચોરી, હતી એવી તમારી ટેવ. આપ્યું હાંક્યા ઉવેડીરે,
 રતી રતી સરવે લહું ॥ કુલ. ॥ ૨ ॥ લક્ષણ તારાં જાણે
 છે જુગ બધો, મહી ચોરી પીધું જહુનાથ; તમે જાણો
 છે જે ગુપ્ત રહ્યું છે, લખી જનમ ખંડમાં વાત. મેં
 સુણ્યું શ્રવણેરે, જે શુકલએ કહ્યું. ॥ કુળ. ॥ ૩ ॥ છાપો
 આપ્યાથી જન નહી જાય તમારું, નાહો આછું થશે
 નહી નીર; કેહે જન નરભો બેહેચરની પ્રતાપે, માગો
 નાણું ન્યાયનું જહુવીર. એ તો છે અન્યાયરે, સ્વામી
 મેં તો સાચું કહું ॥ કુળ. ॥ ૪ ॥

॥ પદ ૧૫ ॥ રાગ કાફી. ॥

હારો છો હરીજનથીરે, એવું તમે બરદવડ; હરીજન
 નથી હાર્યોરે, માટે મન માર ક્યું. ॥ ટેક. ॥ હઠ લીધી
 જ્યારે નામદેવજી, તે ચટકો ચીતમાં ધરી; મુખ જોવાને
 એણે દુવા ॥ નહી આવું, દરસન અહીયાં આપ હરી.
 તાહારે તમે હારારે, દેહેડું દવાર તરત ક્યું ॥ હારો. ॥
 ૧ ॥ હઠ લીધી જ્યારે તુલસીદાસજી, મુખ નહી જોવું
 જહુવીર; રાધકા જનકીજી થઈને બેઠાં, નાથ થયા ર-
 ધુવીર. બલભદ્ર લક્ષ્મણરે, દરસન પછી દાસે ક્યું. ॥
 હારો. ॥ ૨ ॥ માહાભારતમાં કહું તે કેસવજી, ચક્ર ધરું
 નહી કોટી ઉપાય; પણ લીધું ત્યારે બીરમખીતાએ, તને
 ચક્ર ધરાવ્યું જહુરાય. તો મને કહેજોરે, ગંગાપુત્ર નામ
 ખરું ॥ હારો. ॥ ૩ ॥ તમે તમારું વચન હારીને, એવા
 રાખો છો જનના ટેક; કેહે જન નરભો બેહેચરની પ્ર-

તાપે, પાર ન પામું અનેક. હાર્યા કેસવજીરે, જ્યારે રથ
ચક્ર ધર્યું ॥ હારો. ॥ ૪ ॥

॥ પદ ૧૬ ॥ રાગ કાફી. ॥

હરીજન કોઈ હાર્યારે, તે દેખાડી દીજે મુને; તમે
હારો છો કેસવરે, પ્રગટ પાડી દીધું જને, જન પીપો
તાડું બ્રહ્મ બેઠને, તતખર સાગર શું થયો; જે જે કેસવ
કરીને કર્યાં ઝાંકાં, કે કાંહાંન મારો ગયો. તે વિશ્વાસ
મુજનેરે, આખર આજ અડકી તને. ॥ હરી. ॥ ૧ ॥
આફળીયે જલ સાગર મધે, વાટ દેખાડી વીરવાધાર;
શંખ ચક્ર ને ગદા પદમ એંધાણી, આપીને મોકલ્યો
બાહાર. એકવીસ દાહાડારે, સ્વામી સતી રાખ્યા કને.
॥ હરી. ॥ ૨ ॥ વીસવાસ મારો જો જતો હોય તો, મી-
રાં કેમ જીરવે ઝેર; જેણે દુખાવો જન તેને તું રો,
બેઠો ખાવે છે તેને ઘેર. મોટે પક્ષ કરતારે, નરો છો તે
નરને ॥ હરી. ॥ ૩ ॥ પાવક હોય તે શીતલ પ્રગટે, ને
આલ જમીએ કથાય; કેહે જન નરભો બેપેચરની પ્ર-
તાપે, વીસવાસી માર્યો નવ જાય. અંતે એમ જોતાં રે,
લાજનારા બ્રહ્મને ॥ હરી. ॥ ૪ ॥

॥ પદ ૧૭ ॥ રાગ કાફી. ॥

બાળ પુત્ર થઈનેરે, ગાળો દેએ ક્રોધ કરી; રહે ન
આણે માળાપરે, રાખે રૂઢઆશું ધરી. લાડકવાયો તન
તં કરો મુજને, આવ્યો છે પુર સીંધુ ચડી; મોટે ચલા-
વ્યો શીઠ કેસવ મુજને, જીભ્યા બહરેત પડી. જે વહ-
વાને કાજેરે, રહી છે એ ઉચરી ॥ બાલ. ॥ ૧ ॥ રખે
જાણે જે દુંકારો કરો નરભો, ગળુ કોણ મુજ ગુંજશ;
માંહે બેશીને કોણ બોલે છે બીજો, જેનો વરવટમાં વા-

સ. વિશ્વ બધામાંરે, જે રહે છે પરવરી ॥ બાલ. ॥
 ૨ ॥ અવગુણ માઆપ રૂઢ્યે નવ આણે, આપે સાદ
 કરી ભોજન; ત્યારના પુત્ર તમે કહી ગયાતા, કોણ દુ-
 ખવા દુભવા તંન. તુજ ટાઢી ધરમાંરે, આટલી વાર
 સુની ફરી ॥ બાલ. ॥ ૩ ॥ વછગાયને જે મારે છે માથાં,
 તે જીભે કહાં નવ જાય; રોસ રૂઢેમાં માતા નવ આણે,
 પ્રેમ તણો રસ પાય. રોસ ધરે તોરે, વછ કેમ જીવે જરી
 ॥ બાલ. ॥ ૪ ॥ તમે ગુણવંત છોજી ગાયને રૂપે, જે
 દુજો છો પરજન; વિશ્વ પોસણુ એણીપેર કરો. છો,
 પકવીને ધારામાં અંન. વિશ્વ છે રૂપેરે, તમે કામદુરગા
 હરી ॥ બાલ. ॥ ૫ ॥ ભુતલ ભકત જન હોયે જેટલા,
 જે તરવાઈ છે ભવ ધાક; તેની ચરણરજ રૂપે છે નર-
 ભો, તે દાસ દાસનો રાંક. ગુરૂ બેઠેચરથીરે, રહે કામ
 કોધ મરી ॥ બાલ. ॥ ૬ ॥

॥ પદ ૧૮ ॥ રાગ કાફી. ॥

રાજનીતિમાં પુરૂશરે, નારી જોને લાખો કરે; પણ
 પ્રતીવ્રતારે, સ્વામી તો એક વરે. ॥ ટેક. ॥ એમ અ-
 મારે મન એક તમે છો, ને તમારે તો અનંત; વૈશ્વ
 હરીજન જોગી ને મુની, તે સરવ તમારા સંત. ચીત
 તમ ચરણેરે, અહરનીશ ધ્યાન ધરે ॥ રાજ૦ ॥ ૧ ॥
 એક ભાનું ઉગે ગગન મંડલમાં, ખીલે કમળ તો અ-
 નેક; ભાનુને કમળનો પાર ન પામું, પણ ભાનું કમ-
 ળને એક. એમ તમે મારેરે, રૂઢે રસ પ્રેમ ઝરે ॥ રાજ૦
 ॥ ૨ ॥ બ્રમસુદનમાં બ્રહ્મા રહે છે, શસ્ત્ર ફેણાયે શેશ
 અપાર; ચટ મુખે શીવ જોગી રહે છે, રહે છે નીગમ
 ચાર. મને આપ્યો ગુરૂચરે, રામ રસના ઉચરે ॥ રાજ૦

॥ ૩ ॥ અનંત ચકોર ધ્યાન ધરે છે, તે સોંપી ચંદ્રને
ચીત્ત; એક ચંદ્ર અમી આપે સરવને, પુરણ પ્રેમની
પ્રીત. જેમ નમે ચંદ્રરે, તેમ તેમ પંખી ફરે ॥ રાજ૦

॥ ૪ ॥ નવસે નવાણું તો નદી ધણેરી, તે સાંભલજે ર-
ધુરાય; હેત આણીને સિંધુ ભણી સંચરે, તે તો રંગ
જળના થાય. પણ નાની મોટીરે, સીંધુ સરવે સંધરે ॥
રાજ૦ ॥ ૫ ॥ એમ અમારે મન એક તમે છે, ને ત-
મારે તો અનંત; કેહે નરભો બેહેચરની પ્રતાપે, સરવ
પ્રાણી તમારા સંત. માટે છાપો આપોરે, જે ત્રિગુણ
તાપ હરે ॥ રાજ૦ ॥ ૬ ॥

॥ પદ ૧૯ ॥ રાગ કાફી. ॥

પરિક્ષા પાણીનીરે, કેસવ તારે ધેર નથી; ભેખ દે-
ખીને માપોરે, જહુવીર કમલાપતી ॥ ટેક. ॥ મુગતાફ-
લનું તે પાણી નવ વરત્યું, ને નવ વરત્યું હીર સુત્ર;
ભેખ ધરે ભવાઈએને પવાઈ, પણ નીશ્યે નહી આવે
પુત્ર. માંહી જો જો કેસવરે, ખોળી એક રતી રતી ॥ પ-
રીક્ષા૦ ॥ ૧ ॥ ભેખ ધરે વઠરાગ ન આવે, જે ભાગવી
જાણે નાર; વાઘચંમર બેઠે જોગી થાયે નહી, તું તારે
મન વિચાર. મન ભમે જેનું રે, તે કેમ પામે ગતિ ॥
પરીક્ષા૦ ॥ ૨ ॥ ભસ્મ ચણવે કાંઈ સીધ થાયે નહી,
જો મન વિસ્વમાં ફરે; છોડે નાત જાત કુટુંબ કળીસો,
ખાંધે મઠ ચેસા સંગરે. ઉતર મને આપોરે, એ વિહી-
ચારી કે સતી ॥ પરીક્ષા૦ ॥ ૩ ॥ કેહે જન નરભો બે-
હેચરની પરતાપે, સો વાતની એક વાત; માંહીથી બી-
તરવણુ ભીંજ દાળી, રીઝે નહી રધુનાથ. જસ જને
ભાષેરે, તે ગુરના ચરણવતી ॥ પરીક્ષા૦ ॥ ૪ ॥

॥ ૫૬ ૨૦ ॥ રાગ કાફી. ॥

કેશવ ગતી તાહારીરે, જન વીરલાને જડે; તમે છે
ગરજ મીત્રીરે, ખબર સરવ મુજને પડે ॥ કેસવ ॥ કાંમ
કેસવ જ્યારે થઈ તમારું, દેખાડું પાંડવને જ્ઞાન; આ-
ગળ કળજુગ આવે છે વસમો, તમો નહી થાએ સમ-
રણ ધ્યાન. કલજુગ એવોરે, જન સતીઆને નડે ॥ કે-
સવ ॥ ૧ ॥ એટલી સુજ નવ પડી પાંડવને, કામ એ-
નું કરવે છે હરી; માંહોમાંહે રણ જુધ રચાવ્યું, ન
કહુ રવીધારા કરી; જ્યારે રાજ ઘેર આવ્યુંરે, મોકલ્યા
હિમાળા ઘડે ॥ કેસવ ॥ ૨ ॥ પાંડવને દુખે દુખ હતું
તમને, માટે રહેતા હરનીશાં પાસ; ચતુરજુજ તમે ચક્ર
ન ધરો તો, પાંડવ કોણ ગુંજશ. કોહો કોણ જોધોરે,
હીરમખીતા શું લડે ॥ કેસવ ॥ ૩ ॥ ગામ તમારામાં
રહા સેવક, તે હશે દુઝણા દાસ; બાકી બીજા જન
આખડા જણો, લો છો નાણું વિસ્વની પાસ. રખે લો
ના આનુંરે, જે કાંઈ લાજ ઓડે ॥ કેસવ ॥ ૪ ॥ જોર
જોરાઈ નાથ માગો છો નાણું, જે નામ પાડીને દાણ;
મુખ જોઈને જે લાખા મમે મુકે, તે તે કેસવ પરમાણ.
કેહે જન નરભોરે, ગુરૂ બેહેચરની વડે ॥ કેસવ ॥ ૫ ॥

॥ ૫૬ ૨૧ ॥ રાગ કાફી. ॥

માગે નાણું નાથજીરે, જોઈને નાહાઆને વડે; ના-
ણું નાહાઆનું કેસવરે, નથી કહું શાસ્ત્ર ખડે. એવો
અન્યાય મેં નથી સાંભળીઓ, જે માગે નાહાઆનો
દામ; જેયાં શાસ્ત્ર જેયાં પુરાણ અરાહે, જેયો જ્ઞાન ગી-
તાનો દામ. નથી સુણું કાંઈએરે, મીથા શું ચાલું ચડે
॥ માગો ॥ ૧ ॥ પંથ દૂરથી પ્રાણી આન્યાતા, રૂઢે

ભરા છે કોડ; હેત આણીને હરી હરી ઉચરતા, જે જે
જે રણછોડ. નાથ નાવા દોનેરે, નીશચે નહી નીર વંદો ॥ મા-
ગો ॥ ૨ ॥ નાણું નાહાઆનું નથી સુણ્યું વેદમાં,
નથી કાંઈ રામાયણ વાત; નહી વાલમીકજીને નહી સુક
જેગી, માટે અન્યાય છે અવાટ. નથી કહું શંકરેરે, જે
રઘુવીર રહે ॥ માગો ॥ ૩ ॥ કેહે જન નરભો બેહેચ-
રની પ્રતાપે; હવે દાસની આણે દયા; પોપટ ભણાવતાં
પુસ્તકી તારી, તે કરતાં શું જન ગયા. છાપો આપો
કેશવરે, અળગો કરી અંતરપટે ॥ માગો ॥ ૪ ॥

॥ પદ. ૨૨ ॥ રાગ કાફી. ॥

સાંભળ મરજ મીઝરે, કહું તને વીસતારી; કામ
કોનું સપાડેરે, નથી કહું ગીરધારી ॥ ટેક. ॥ જ્યારે મી-
રાંએ રાજને છોડું, ત્યારે ઝેર તે પીધું જીવન; નામ-
દેવે પગ વાહાડ્યો પોતાનો, ત્યારે ચાલી આપ્યું તે ભો-
વન. નથી કહું અમથુંરે, એવી દેવ ત્રીકમ તારી ॥
સાંભળ. ॥ ૧ ॥ સીતેર વરસ સુધી જ્યારે બોધણો,
મજલ કરી દીનરાત; ત્યારે મજલ તમે કરી એક દા-
હોડો, એમાં સેતું સપાડું કહું નાથ. મેં તે જીવ જલ-
પ્યારે, માટે પાછ જલ ઝારી ॥ સાંભળ. ॥ ૨ ॥ વીમ
સુદામાના તાંદુળ લીધા, ત્યારે આપ્યું ઘરસુત્ર; રૂપી
સંદીપે જ્યારે વીધા ભણાવી, ત્યારે આણીને આપો પુત્ર.
કો શું સપાડુંરે, વ્રજતણા વિહારી ॥ સાંભળ. ॥ ૩ ॥
સૌજનસહસ્ર જનતાં શેરડી ખાતાં, છોઈ બેઠીતી હાથ;
ચીર ફાડીને પાટો બાંધો પંચાળી, પટકુળ પુરાં તે માટ
ત્યારે દુશાસનરે, દુષ્ટ રહો હારી ॥ સાંભળ. ॥ ૪ ॥
જ્યારે પોહાતા તમે ખીર સાગરમાં, કહું તપ દેવપ્રી ॥

વાસુદેવ; દાણુ તપ તમે નવસેહે વાઉં, તાહારે પ્રગટી
આ તતખેવ. કાલાગ્રહ છોડાવ્યારે, હુસ્ત સંહારી ॥ સાં-
ભળ. ॥ ૫ ॥ આજ કેશવ છાપ માગી મેં અમથી,
તારે નીતર પડી ઉતરત; કેહે જન નરભો બેહેચરની
પ્રતાપે, ચારે વેદ કેહે સમરથ. માટે મુજ સારંરે, ઉઠો
આજ ખુખારી ॥ સાંભળ. ॥ ૬ ॥

॥ ૫૬ ૨૩ ॥ રાગ કાફી. ॥

ઉત્તર આપો કેશવ રે, અંતર હેત આણી મને;
યાળો છો તમે વિસ્વનેરે, કે વિશ્વ ધાળે છે તને ॥ રેક.
॥ શું કરવાને તે ભાખું ગીતામાં, જે સુણતાં પાંડવ
ચરબુન; મેં વીસ્વ રચીઉં ને મેં સરવે ક્રીધું, વળી
લો છો વીશ્વનું ધન. કેહો એ ન્યાય કયાંહાંનિરે, પ્રીત
ધરી પુછું તને ॥ ઉત્તર. ॥ ૧ ॥ વળી વીસ્વને તેં કહું
ગીતામાં, જે લોહોડું સોવરણ ગણે એક; મીત્રને શત્રુ
એક કરી ચાલજો, એવો ધરો મન રેક. તે પામે મુજ-
નેરે, અંતે રાખું મારી કને ॥ ઉત્તર. ॥ ૨ ॥ લોહોડું
સોવરણ તમે એક જાણો, ન માગો હરીજન પાસ; મીત્ર
શત્રુ જો તમે એક જાણો, તો કૌરવ ન પામે નાસ. બી-
સ્મપીતા સરખારે, ઉડાવે સેન એકે બાણે ॥ ઉ. ॥ ૩ ॥
કેહે જન નરભો ગુરૂ ચરણની પરતાપે, તું સાંભળ
વિસ્વાધાર; ક્રીડીએ કુંજર ગળ્યો તમે કેહેસો, તો નથી
કો પુછનાર. રાખો મને રોકારે, કેશવ કેહેને શાને ગુને
॥ ઉતર. ॥ ૪ ॥

॥ ૫૬ ૨૪ ॥ રાગ કાફી. ॥

રૂદે રોશ ન ધરશેરે, તન ચારડો હોય અતી; માગે
છે દપડીનેરે, વસ્તુ જે ધરમાં નથી. લાડકવાયો તન

માઆપ મુકી, લાડ કોની આગે કરે; માઆપ આગે કરે
જે તે તો છાજે, બાકી દુરીજન કોટી કરે. કેહેવાશે કોને
માઆપરે, જોવી કોને એ કરતી ॥ રૂંદે. ॥ ૧ ॥ જુવે
માઆપ રૂંદે રીસ ન આણે, રાખો છાનો ઉપાય કરી;
એવું જાણીને રખે મેં મોજ લીધી, છાપ શીદ ખાળી-
તી હરી. જુઓ મુજ નાહાતારે, ઘટી કેટલી ગોમતી ॥
રૂંદે. ॥ ૨ ॥ શું કરવાને રખ તમે લીધીતી, જસોદા
આગે રધુવીર; ચાંદો ચુંટીને તમે આપો મુજને, ત્યારે
ભારૂં થાળીમાં નીર. દીઠે માંહે ચાંદોરે, પછે રીજ લ-
ક્ષ્મીપતી ॥ રૂંદે. ॥ ૩ ॥ તમે જાણું આવશે કેમ ચાંદો,
એવી તમારી સોજ; કેહે જન નરભો બેહેચરની પર-
તાપે, માટે મેરખ લીધી મોજ. છાપો આપી કેશવરે,
ગુરના ચરણવતી ॥ રૂંદે. ॥ ૪ ॥

॥ પદ ૨૫ ॥ રાગ કાફી. ॥

સવાસલું કરું તોરે, લાજે મુનસોદેહ માહારી; લા-
જે ટેક ગુરનોરે, કેહેશે જન ગયો હારી ॥ ટેક. ॥ ૧ ॥
ખરો ક્ષત્રી તે ક્ષત્રીવટ ન મલે, ચડે રણમાં તજીને દેહ
માન; સાચો હરીજન હઠ ન મેલે, તું કેશવ સુણજે
કાન. ભરસો મુજનેરે, રધુવીર છે ભારી ॥ સવાસલું.
॥ ૧ ॥ અનંત કોટી વીશ્વ માંહે વાંઝીયા, કરે સવાસ-
લાં રાતદિન; તોએ ત્રીકમ તને દયા ન આવી, ન મો-
કલ્યો તને તન. ભોવન કેછે સુનાંરે, જે કામ મીનાકા-
રી ॥ સવાસલું. ॥ ૨ ॥ વળી સવાસલાં કરે છે વણેરાં,
જે નીરધનીઆ છે અનેક; રાત દીવસ ધન ધન પોકારે,
પણ ઘટી ના કોડી એક. માટે સવાસલુંરે, નહીં કરું
ગીરધારી ॥ સવાસલું. ॥ ૩ ॥ કેહે જન નરભો બેહેચ-

રત્ની પ્રતાપે, જેનું ભવીશ છે જેમ; જેવું જે કરે તેવું
તે કળ પામે, મેં તો દીઠું છે તેમ. નહી મટે માંડીરે, હશે
જે હોનારી ॥ સવાસલું. ॥ ૪ ॥

॥ પદ ૨૬ ॥ રાગ કાફી. ॥

અદળક નથી ઢળતારે, કરો છો જેને જેવું ધરે;
મટે નહી રેખ માંડીરે, લખી છે જે લિલાવરે ॥ ૧ ॥
આગે કામ વિચારી કરું છે, કેશવ આધી પાછી રત્ની
નહી પાય; અતુલ અવગુણ આગલા મુકી, કાલાવાસ-
થી કરશે સાહાય. એ વાત જુઠીરે, કેમ હોનાર મટે ॥
અદલક. ॥ ૧ ॥ માંડી મટે નહી એમ કહીને, નીગમ
પોકારે ચાર; લખ્યા નહી ભુલે એમ વીરવ કહેછે, મટે
નીશ્યે કરો છે હોનાર. ભવીશ ન ભુલેરે, કહું છે શા-
સ્ત્ર ખટે ॥ અદલક. ॥ ૨ ॥ આણે જનમ સુકીત કરે
તે, પામે આગળ સહસ્ર ઘણું; કર ન રાખે વણ કર ન
આપે, રઘુવીર એક અણું. સાચી શાહુકારીરે, મટે ર-
ઘુવીર રહે ॥ અદલક. ॥ ૩ ॥ માંડી મટે તો મટે પરી-
ક્ષતની, કર્ય જેણે કોટી ઉપાય; કેહે જન નરભો બેહે-
ચરની પરતાપે, રાંધ્યું ફરીને કેમ રંધાય. એવું જાણી-
નેરે, ચંદો છું આજ તારી ચટે ॥ અદલક. ॥ ૪ ॥

॥ દ્વારકાનાં પદ સમાપ્ત ॥

॥ શ્રીગણેશાયેનમઃ ॥ શ્રીગુરુભ્યોનમઃ ॥ શ્રીસારદાયેનમઃ ॥

અથ સમીસંજ્ઞાની ગરબીઓ.

સમી સંજ્ઞાએ અમે સંચરાં જમુનાંની તીરે, હાં હાં રે જમુનાંની તીરે; દુરલાભ દરશન દીજીએ વાહાલો શામ શરીરે, હાંહાં રે વાહાલો શામ શરીરે. ગોવાલી-આની બીચમાં હરી રમતા દીઠા, હાંહાં રે હરી રમતા દીઠા; મત ગઈને ગભરી થઈ અતી લાગે મીઠા, હાંહાં રે અતી લાગે મીઠા. સઉ સખીઓ ટોલે મલી માહારી ગત મત ખોઈ, હાંહાં રે માહારી ગત મત ખોઈ; પ્રીત-મના પ્રભુ પાતલા બીજી અવર ન કોઈ, હાંહાં રે બી-જી અવર ન કોઈ.

॥ ગરબી બીજી ॥

સમીસંજ્ઞા એ અમે સંચરાં જમુનાં જલ ભરવા વાટે મલો વરણાગીઓ માહારી ચીતડું હરવા, હાંહાં રે માહારી ચીતડું હરવા. મેહે પુછું મન ભાવતું છબીલા વારી, હાંહાં રે છબીલા વારી; સારા છીએ અમે સુંદરી આશીશ તમારી, હાંહાં રે આશીશ તમારી. કોઈ દીન ઘેર આવો નહી જતાં ને વલતાં, હાંહાં રે જતાં ને વલતાં; પ્રીતમના પ્રભુ પાતલા મારગસર મલતાં, હાંહાં રે મારગસર મલતાં.

॥ ગરબી ત્રીજી ॥

ઊભા તે રેહેજે કાંહાંનજી જમુનાંને આરે, હાંહાં રે

જમુનાને આરે; જલ ભરવા અમે આવશું વારેને વારે,
 હાંહાં રે વારેને વારે. ચોદશ ધેન ચરાવજો અમે નીર
 ભરીશું, હાંહાં રે અમે નીર ભરીશું; આખપાખના ને-
 લુમાં અમે પુરણ ઠરીશું, હાંહાં રે અમે પુરણ ઠરીશું.
 હરી મુજને વાહાલા ઘણા હું હરીને વાહાલી, હાંહાં રે
 હું હરીને વાહાલી; પ્રીતમના પ્રભુ પાતલા ઘેર આવો
 ચાલી, હાંહાં રે ઘેર આવો ચાલી.

॥ ગરબી ચોથી ॥

મરકલડાં કરે માનની કાંઈ વાચેક ભાસે, હાંહાં રે
 કાંઈ વાચેક ભાસે; સંધ્યા ચોલી પેહેરી આશું રૂપ પ્રકા-
 શે, હાંહાં રે સુરૂપ પ્રકાશે. શામગરી સરવે જોઈથઈ લા-
 લચ ઘેહેલી, હાંહાં રે થઈ લાલચ ઘેલી; શાક પાક સું-
 દીર કરી થાલ આગલ મેહેલી, હાંહાં રે થાલ આગલ
 મેહેલી. જમવા શી જુગત બની શીરવેણી છુટી, હાંહાં
 રે શીરવેણી છુટી; ધાઈને આવો કાહાનજી, હું તો જ-
 મતાં ઉઠી, હાંહાં રે હું તો જમતાં ઉઠી. લાખેણીની
 ચાલનો લાખેણો લટકો, હાંહાં રે લાખેણો લટકો; પ્રીત-
 મના પ્રભુ પાતલા માહારા ચીતમાં અટકો, હાંહાં રે
 માહારા ચીતમાં અટકો.

શ્રીગણેશાયનમઃ શ્રીશારદાયનમઃ શ્રીગોપીજનવલ્લભાયનમઃ

અથ શ્રી એકાદશીનું વ્રત.

આજ થઈ એકાદશી અપવાસ, મોહન પુરો મન-
 ની આશ ॥ ૧ ॥ લાગું લળી લળીને પાય, કોહોને વ-
 રત તણો મહીમાય ॥ ૨ ॥ વલ્લતી બોલ્યા વીશ્વાધાર,

તમે સાંભલોની ત્રીજની નાર ॥ ૩ ॥ અડધો દશમ
 કેરો દીન, દાટો સાધ્યાનું માહા પુન્ય ॥ ૪ ॥ સાંહાંજે
 સેનજ કરવું ભોંય, અખંડારૂપ ભજોની તાંહાંય ॥ ૫ ॥
 વાહાણું એકાદશીનું વાહાય, પરથમ દંતધાવન કરી
 નાહાય ॥ ૬ ॥ મુખથી ગોવંદ ગોવંદ ગાય; રાત્રે જન-
 ગરણ કરવા જાય ॥ ૭ ॥ જનગરણ કરશે વાહાણા વા-
 હાણુ, મટશે લખચોરાશી ખાણુ ॥ ૮ ॥ મંગલો અતી
 ઉજલાં અન, પારણા પેહેલાં કરવાં પુન્ય ॥ ૯ ॥ સ્વા-
 મી ગોકુલના ગોવંદ, ગોપી પામ્યા પ્રેમાનંદ ॥ ૧૦ ॥
 સાધી બારશ બીજે દીન, આવશે વધકુંઠના વધમાન
 ॥ ૧૧ ॥ તરીઆ તેલ સોપારી સાર, ત્રજવા ત્રણેને તે
 વાર ॥ ૧૨ ॥ કાંસા પાત્ર ન જમવાં અન, જીવની દયા
 પાલવી મન ॥ ૧૩ ॥ ચોરી પરહરજો પરીતાપ, હરી
 ગુણ ગાજો દીનને રાત ॥ ૧૪ ॥ જીવડા જેવી જનુની
 તાહારી, મુરખ જાણી લો પરનારી ॥ ૧૫ ॥ એધર
 અવતરીઓ કંઈવાર, પામ્યા મુનસાદેહ અવતાર ॥ ૧૬
 ॥ જીભાએ જુહું ખાંધું કરમ, ધડથી ધારું નહી કાંઈ
 ધરમ ॥ ૧૭ ॥ સ્વામી ગોકુલના ગોવંદ, ગોપી પામા
 પ્રેમાનંદ ॥ ૧૮ ॥ ધારું ધન તેસનું ધન, તેહેને જાણે
 મોટા જન ॥ ૧૯ ॥ જાણે શીવ સનકાદિક સુર, નારદ
 બ્રમા હરીને હજુર ॥ ૨૦ ॥ સુખજી તેહેને જાણેરે, પાંચે
 પાંડવ માને રે ॥ ૨૧ ॥ સ્વામી ગોકુલના ગોવંદ, ગોપી
 પામા પ્રેમાનંદ ॥ ૨૨ ॥ આજ થઈ કાલી ચઉદશ કામ,
 ચાલો જમુના કરીએ અશનાન ॥ ૨૩ ॥ જાહારે મલશે
 માહારો નાથ, તારે કરશું દીલની વાત ॥ ૨૪ ॥ નાસે
 ખાંડ તેલ ફુલેલ, આપડે સંચારીશું તેલ ॥ ૨૫ ॥ સ્વા-

શ્રી ગોકુલના ગોવંદ, ગોપી પામ્યા પ્રેમાનંદ ॥ ૨૬ ॥
 આજ થઈ અમાવાસીયા વનમાલી, સખીઓ ધેર ધેર
 દીવાલી ॥ ૨૭ ॥ સોના રૂપા દેછે દાન, નારદ તન કરે
 તાંહા તન ॥ ૨૮ ॥ સ્વામી ગોકુલના ગોવંદ, ગોપી પા-
 મા પ્રેમાનંદ ॥ ૨૯ ॥ પડવે પડવા કીધી દેહ, રાખો ન-
 સ્હરીજીયું નેહ ॥ ૩૦ ॥ નામારના જુગતી નવ પોલ,
 તેહેમાં પંખી કરે કલોલ ॥ ૩૧ ॥ વચમાં બેઠાનો છે
 બેટ, તેમાં વાણોતર ને શેઠ ॥ ૩૨ ॥ શેઠે સઘલું સાંપું
 કામ, આપું વાણોતરને ધામ ॥ ૩૩ ॥ તન તાજુવે તોડે
 તન, ડાંડી સામું સખે મન ॥ ૩૪ ॥ બંદો ધારણુ ધરંભ
 સંભાલ ॥ કાલા કપટ કાટલાં કાહાડ ॥ ૩૫ ॥ અદકું
 લીધાનું માહા પાપ, ઓછું આપાના સંતાપ ॥ ૩૬ ॥
 વલતી આડું અવલું બેલું, મુરખ મુડીમાંથી બોડું ॥
 ૩૭ ॥ શેઠે પુછું નામા મેલ, પેહેલે ગરથમાં ભેલું તેલ
 ॥ ૩૮ ॥ આગલ મંદીરીઆમાં માહાલો, વલતી ધસ-
 મસ કરતા ચાલો ॥ ૩૯ ॥ વલતી કપલાશપુરીમાં વ-
 લીઓ, ગોકુલ પ્રભુજ ઓધરીઓ ॥ ૪૦ ॥ સ્વામી ગો-
 કુલના ગોવંદ, ગોપી પામા પ્રેમાનંદ ॥ ૪૧ ॥ બીજે
 બીજતણો વીસતાર, વઢરાટ સ્વરૂપે વીરવાધાર ॥ ૪૨ ॥
 સાંધ્યાં ઉગ્ર તપ આસન, પરગટા નાલીકમલથી ભ્રમ
 ॥ ૪૩ ॥ ભલાવો ભ્રમાને વેહેપાર, સરશ્ટી માંડેરે સં-
 સાર ॥ ૪૪ ॥ નરબલ કીધી એકજ નારી, તેનું નામ
 ગાવત્રી ધારી ॥ ૪૫ ॥ ચારે જુગ જે ચારે ચરણ, ચારે
 આંચલ વેદ વાકરણ ॥ ૪૬ ॥ વસે વીઠલ વાડી સાર,
 ગોવંદ ગાય તણો આધાર ॥ ૪૭ ॥ દેખે દુધે દુનીઆ
 માંહી, ગોકુલ પ્રભુ પ્રેમ હોય તાંહી ॥ ૪૮ ॥ સ્વામી

ગોકુલના ગોવંદ, ગોપી પામા પ્રેમાનંદ ॥ ૪૯ ॥ ત્રીજે
 ત્રણે ક્રીધા દેવ, ભ્રમા વીણુ ને માહાદેવ ॥ ૫૦ ॥ તેડી
 ભ્રમાને પુણ્ય પાસ, મુજને વરોને મારા નાથ ॥ ૫૧ ॥
 ભ્રમા કેહે રે મોરી માય, મુજને તેં આપો અવતાર ॥
 ૫૨ ॥ જનમના જનમા એવા જાણું, એવી વાત અંતર
 શુધ આણું ॥ ૫૩ ॥ ઉઠી આંખોમાંથી ઝાહાલ, બાળી
 પ્રલે ક્રીધા તતકાલ ॥ ૫૪ ॥ શક્તી શંકરને કરે સાન,
 વરવા આપોને વરદાન ॥ ૫૫ ॥ મુજમાં મોટી ઉપાવી
 મત્ય, ભે બાલા તે માહારી ગત ॥ ૫૬ ॥ સજવન કરો
 આંહી, ત્રણે રૂપ ધાવ એકઠાંહી ॥ ૫૭ ॥ લીલા લક્ષ્મી
 સાવત્રી, માયા માફરને વરી ॥ ૫૮ ॥ સ્વામી ગોકુ-
 લના ગોવંદ, ગોપી પામા પ્રેમાનંદ ॥ ૫૯ ॥ ચોથે ચારે
 ક્રીધી જાણું, પ્રહુલં લખયોરાશી આણું ॥ ૬૦ ॥ ચારે
 ચોરાશીમાં ફરણું, એકમાં એકવીશલાખ અવતરણું ॥
 ૬૧ ॥ ઉત્તમ રૂપે બેઠા નાથ, ગોવંદ ગ્રહીને ઝાહાલો
 હાથ ॥ ૬૨ ॥ સ્વામી ગોકુળના ગોવંદ, ગોપી પામા
 પ્રેમાનંદ ॥ ૬૩ ॥ પાંચમે પાંચે તત્ત્વ સાર, આણુંદ
 ઉઠકને આકાશ ॥ ૬૪ ॥ અગન પવનને ત્રીણું તેજ,
 ગુરને ચેલા ઉપર હેત ॥ ૬૫ ॥ ચેતો ચારે દેશે જાય,
 જાંઠાંથી તાંઠાંથી લાવીને ખાય ॥ ૬૬ ॥ અધરમ કરે
 તેય કનાય, દીઠી વાટે તે નવ જાય ॥ ૬૭ ॥ બીજી
 અવતરવાની પેહર, એટલે સંત પધાર્યા ઘેર ॥ ૬૮ ॥
 ક્રીધી સાધુજનની સેવ, સાધુએ દેખાડા ગુરદેવ ॥ ૬૯ ॥
 સ્વામી ગોકુલના ગોવંદ, ગોપી પામા પ્રેમાનંદ ॥ ૭૦ ॥
 ॥ છઠીના લખા લેખ લેલાટ, ક્રીધી કરમ તણી પર ॥
 ૭૧ ॥ મુખના રાતા દુખના શ્યામ, તેનું ખાવનમાં નહી

નામ ॥ ૭૨ ॥ અક્ષર એક અખંડ તે જાણુ, ખરતાં
 ખરી પડે નીરવાણુ ॥ ૭૩ ॥ તેને જાણે જ્વરલા કોઈ,
 વાણી ખાણીમાં તે નોહોય ॥ ૭૪ ॥ જેહેને રૂપ રંગની
 ખ, જાણે સકલ ગુણુ વીવેક ॥ ૭૫ ॥ રેહેછે ગગન મ-
 ગન મોજર, ચઉદે લોક તેને આધાર ॥ ૭૬ ॥ સ્વામી
 ગોકુળના ગોવંદ, ગોપી પામા પ્રેમાનંદ ॥ ૭૮ ॥ સા-
 તમ સાત મલી છે નાર, મનમાં એક કીર્તિ વીચાર ॥
 ૭૯ ॥ પેહેલી પરથમ પુછે વાત, મુજને વાહાલા વઢ-
 કુંઠ નાથ ॥ ૮૦ ॥ બીજી બોલી બુધ પરકાશ, મુજને
 હરી મલાની આશ ॥ ૮૧ ॥ ત્રીજી કેહે તારીફે કરી, સ-
 મણામાં વઢકુંઠ વરને વરી ॥ ૮૨ ॥ ચોથી કે આલો
 જઈએ વન, જઈને જુમના કરીએ અસનાન ॥ ૮૩ ॥
 જહારે મલશે માહારો નાથ, તારે કરીસું દલની વાત
 ॥ ૮૪ ॥ પાંચમી પરમેશ્વરનું નામ, સમરે સીધે સ-
 ધલા કામ ॥ ૮૫ ॥ છઠીના લખા પાછા કેમ થાય, જે-
 હેની કરીએ કોટી ઉપાય ॥ ૮૬ ॥ સાતમી સ્વામી કેરી
 આશ, રહીએ ગોકુલ પ્રભુની પાસ ॥ ૮૭ ॥ સ્વામી
 ગોકુલના ગોવંદ, ગોપી પામા પ્રેમાનંદ ॥ ૮૮ ॥ આ-
 ઠમે અશ્વમે ગરભ અવતાર, મથુરામાં પ્રગટા મોરાર
 ॥ ૮૯ ॥ ધારણુ ધરીઉં ધરણુ સ્વરૂપ, આગલ દીકું ચ-
 ત્રુભુજ રૂપ ॥ ૯૦ ॥ લાગા માત પીતા તાંહાં પાય, મેહે
 તો આવડું તેજ ન ખમાય ॥ ૯૧ ॥ દરસણુ દીધા દીન
 દયાલ, ખેલામાં થઈ બેઠા બાલ ॥ ૯૨ ॥ તાલાં કમાડ
 ભુગલ ભાગી, કંસે જેઉં નહી તાં જાગી ॥ ૯૩ ॥ આ-
 ગલ જમુના વેહે ભરપુર, જવું ગોકુલમાં હનુર ॥ ૯૪
 ॥ ઓધવ જમુદાજીને જાણુ, પ્રગટા જોગમાયા પર-

માણુ ॥ ૯૫ ॥ વાસુદેવ પુત્રીને તેડી લાવા, ગોકુલ પ્રભુ
 માતને ધાવા ॥ ૯૬ ॥ સ્વામી ગોકુલના ગોવંદ, ગોપી
 પામા પ્રેમાનંદ ॥ ૯૭ ॥ નામે નવલા ધરા નીશાન,
 ઈંદર ભ્રમાને થઈ જાણુ ॥ ૯૮ ॥ સામા સુરપતીને સઉ
 ગાય, આણુંદ ઓછવ મંગલ થાય ॥ ૯૯ ॥ મનુસાઈ
 દીવાલી આજ, સમરા સેવક જનની કાજ ॥ ૧૦૦ ॥
 ચુવાચંદન અબીલ ગુલાલ, બીના કેશરમાં નંદલાલ
 ॥ ૧૦૧ ॥ સ્વામી ગોકુલના ગોવંદ, ગોપી પામા પ્રેમા-
 નંદ ॥ ૧૦૨ ॥ દશમે દશરા કેરો દીન, જોતાં જહીઆ
 જુગજીવન ॥ ૧૦૩ ॥ ઉભા જમુનાજીની તીર, પાસે
 બેઠા બલભદ્ર વીર ॥ ૧૦૪ ॥ સ્વામી સેખશાઈનો અ-
 વતાર, તેમને નીરબે સવલી તાર ॥ ૧૦૫ ॥ પુરણ
 પોહોતા મનના કોડ, સ્વામી બલભદ્રની જોડ ॥ ૧૦૬ ॥
 અવીચલ રેહેજો ગોકુલનાથ, ગોપી હરીશું જોડા હા-
 થ ॥ ૧૦૭ ॥ સ્વામી ગોકુલના ગોવંદ, ગોપી પામા
 પ્રેમાનંદ ॥ ૧૦૮ ॥ લલુ વીનંતી કરૂ વીનંતી કરજોડ,
 બોસો જય જય કી રણજોડ ॥ ૧૦૯ ॥ લખું મેહે એ-
 કાદશીનું વ્રત, પાના પુસ્તક નહી કાંઈ વ્રત ॥ ૧૧૦ ॥

માતા જસોદા બોલાવે જમવા લાલને, ચાલો લા-
 ડકડા અલબેલા લાગુ પાય; તેમ તેમ રસીચીજી રીસા-
 વીને આવે નહી, પાછળ દોડું હું તો નટવર નાસી જા-
 ય. માતા જસોદા બોલાવે જમવા લાલને. કાહાના કેમ
 સંતાપે મુજને ઘેર કામ છે, વાટ જુવે છે કાહાના બેશી
 રહા છે બલવીર; તમને શીખામણુ દેઉં તે કેમ નથી
 લાગતી, શામાટે શામલીઆ ભરો છો નેત્રે નીર. માતા
 જસોદા બોલાવે જમવા લાલને. હાવા હંગ ધુતારા જેહે

કોઈ તુજમાં જાણુશે, તારે પરણાની શી થાશે હરજી
 પેહેર; કોઈ કન્યા નહીં આપે કાહાના તુજને, રાખો
 ડાહાપણ આલો રાહાડ તજીને ઘેર. માતા જસોદા બો-
 લાવે જમવા લાલને. હવે નહીં મારૂં માહારા સમ મુજ
 આપના, હું હારી તું જાહીનો જુગતઆવાર, શું કરું
 લાડકવાળો છંડો એકાએક નંદને, તેથી સાંખી રહું
 છંડો બાકી ચંડે છે રીસ. માતા જસોદા બોલાવે જ-
 મવા લાલને. જેમ તેમ સમજાવી લાવાં તે સુંદીરશા-
 મને, કટીએ બેસારીને ચુંબન કીધું ગાલ; મુખમાં ની-
 રખી હરખી રંજમાં રીઝાં વણું, આવી મુખડા આગલ
 મુકી કંચન થાલ. માતા જસોદા બોલાવે જમવા લા-
 લને. માંહે પકવાન પીરસા છે ભત્રી ભાતનાં, માંહે
 ખાજાં જલેબી બરફી પુરા ખાંડ; પેંડા પુરી કચોરી
 પરસુલીની પાતલી, બોલો માહારા સમ એમ મુખથી
 કરતા માડ. માતા જસોદા બોલાવે જમવા લાલને. ઘે-
 બર સુતરફેણી આણી અતીશે ઉજલી, બીજા નાહાના
 વીંધના પરીત્ર કીધા પાક; અતી આનંદે જમાડે માતા
 લાલને, તલાતાતાં લાવી તરત મુકાં શાક. માતા જ-
 સોદા બોલાવે જમવા લાલને. મેસુર મગદલ તે લાવા
 માતા જસોમતી, શકરખારા સીંહીરો તેમાં સાકર બહુ;
 માહારા અલખેલા હો લાલજી સે નહીં બોલતા, મા-
 હારા સમ જો હવે કશું તમને નહીં કહું. માતા જસોદા
 બોલાવે જમવા લાલને. માહારા સમ જો તુજથી વા-
 હાલુ મુજને કોઈ નથી, માહારી આંખડીએથી રખે વે-
 ગલા થાવ; માહારા આંખડીયા રૂડાં દીસે છે તમ વડે,
 સમ ખાંડા શામડીયા હવે ન આપા જાઓ. માતા

જસોદા બોલાવે જમવા લાલને, પ્રેમે આરોગીયું તે હરી
અલદેવજી, માતા જસોદાને આનંદ અંગ ન માય,
આપે રમકડાં રઢીઆલાં રીઝી રંગનાં ઉભો દાસ હરી
ભટ ઢોલે વાપ માતા જસોદા બોલાવે જમવા લાલને.

॥ શ્રી ગણેશાય નમઃ ॥

અથ આરતીઓ લખી છે.

જયદેવ જયદેવ, જય જગદાધારા; જય જગદાધારા ॥
અંતરજાંભી અપારા, સરવોત્તમ સારા; જય દેવ જય
દેવ ॥ ૧ ॥ સ્વયંભુ વીભુ આપ ત્રીભોવનમાં વ્યા-
પો, સુખ સંતોષ આપી; કીલવીસ સઉ કાપો. જય
દેવ જયદેવ ॥ ૨ ॥ મંગલ સુંદર રૂપ, કરુણ મંય
તાહાર; પ્રેમ ભાવથી માહારા. ચીતમાં નીત ધાર ॥
જય દેવ ॥ સુધા રૂપી અરધ, આપુ હું ચરણે; ગંધા-
ક્ષત ભગતીના. અરધી રહુ સરણે ॥ જયં ॥ ગજ
એકાગ્રદેથી ધ્યાન ધાર હું ચીતે, પ્રેમ મુખે વધાવું;
પ્રભુ સ્તીરસે નીતે. ॥ જયં ॥ સદાકાલ સનીધ જાં-
ણીને દેવા; ગનાંના તીથી નીરખુ. એ ઉત્તમ સેવા ॥
જયં ॥ વીસ્તારી વીસવેસ, અતી અદ્ભુત માંઆ,
સાસ્ટાંગ તમને હું, પ્રણમુ જમરાઆ. ॥ જયં ॥ અ-
વગુણના અપરાધ અતીસે છે માહારા, ક્ષમા કરો ક-
રુણાથી; પ્રભુ જગદ્ધારા ॥ જય દેવ જય દેવ ॥
આરતી ॥ ૨ ॥

જય દેવ જય દેવ, જયમંગલદાતા; વીસ્વ તણા
ભગત જન તણા તાતા ॥ જયદેવ ॥ કરુણા

સીંધુ કપાલ કૃતીઓ નવ જોસો અલપમતી જી-
 વોના, અતીસે છે દાસો ॥ જયં ॥ સચીત ધન આ-
 નંદ, ત્રીભોવના સ્વામી; સરવ ગન અંતરયાંમી; સચ-
 સચર ગાંમી ॥ જયં ॥ સંકટ સમયે નાથ, પ્રભુ આ-
 વો વારે; ભય સરવે સંહારો, સરણ હંમે તાહારે ॥
 જયં ॥ અંતર ભાવથી નાથ કરે તાહારી સેવા. દુ-
 રીત કૃતીઓ માહારી, ક્ષમા કરો દેવા ॥ જયં ॥ અ-
 બીવંદન ભગવંત, કરે નીસ દીન તમને; કૃપા કરીને
 આપો. પ્રભુ સંનમતી અમને ॥ જયદેવ ॥ સદાચાર
 એ મુખ્ય છે ભગતી તાહારી, સદા તમારે ચરણે. વ્રતી
 રહો માહારી ॥ જયં ॥ જગદીશ્વર જગતાત, તાપ-
 ત્રય હરસો, મનવાંછીત પ્રભુ માહારા, પરીપુરણ
 કરશે ॥ જયદેવ ॥

આરતી ॥ ૩ ॥

જયદેવ જયદેવ, જય કરણાસીંધુ; કરજોડી પ્રભુ-
 તારે ચરણે નીતવંદુ ॥ જયં ॥ તતસત ભ્રમ મહેશ
 મુકતી તણા દાતા ॥ વ્યાધી રહો સ્તાથી વીભુ સર્વ-
 તા ધાતા ॥ જયં ॥ ૨ ॥ પ્રાતસમે પરમેશ પ્રભુ પદને
 વંદુ ॥ સત કરમો કરવાનો, વીધી હું આરંભુ ॥ જયં ॥
 ૩ ॥ સાયમકાળ સુરેશ, સકળ કીરીચા આરી ॥ તુજ
 ચરણે અરપીને; માગુ કૃપા તારી ॥ જયં ॥ ૪ ॥ સ-
 રવાતમા સરવેશ સુખ શાંતી આપો ॥ કૃપા કરી ક-
 રણા નીધી, સંકટ સકળ કાપો ॥ જયં ॥ ૫ ॥ કીધા
 અતી ઉપકાર, વળી નીતે કરશે ॥ દોશ દયા નીધી
 મારા ચીતમાં નવ ધરશે ॥ જયં ॥ ૬ ॥ અવલંબન
 આધાર સતીઅ પ્રભુ તારો ॥ શરણાગત શેવકને, ભવ

થકી ઉગારો ॥ જયં ॥ ૭ ॥ અભીવંદન કરી નાથ,
ધ્યાન ચીત્તે ધરીએ ॥ પ્રેમતણી પુસ્પાંનજલી, ચરણાર્પણ
કરીએ ॥ જયદેવ ॥ ૮ ॥

આરતી ॥ ૪ ॥

જયદેવ જયદેવ, જય જગદાધીશા ॥ પ્રકરતી પરા
પરમેશા, પ્રભુ પ્રભુ ઈશા, જયદેવ ॥ ૧ ॥ સાક્ષી તમે
સરવત્ર; સતા થકી વ્યાપો ॥ કૃપા કરી સેવકને, મતી
નીરમળ આપો ॥ જયં ॥ ૨ ॥ નમી નમી નમી નમી
નાથ, પાંચ તને લાગુ ॥ પ્રભુ આપો પુરશારથો, એ
શુભ વર માગુ ॥ જયં ॥ ૩ ॥ મુજ અપરાધ અગાધ,
ચીતમાં નવ ધરશે ॥ કૃપાવના કરૂણા કરી; પાપ
ક્ષમા કરશે ॥ જયં ॥ ૪ ॥ પ્રભુ છો પરમ કૃપાત્ર,
કાર્ય સફલ કરવા ॥ સંરક્ષણ કરી મારા, સંકટ સ-
કળ હરવાં ॥ જયં ॥ ૫ ॥ પરમેશ્વર અસતીતવ,
સતીચ કરી માનુ ॥ શ્રદ્ધા ભકતી ઉપાસન, શુભ
અરચન જાણુ ॥ જયં ॥ ૬ ॥ પરાભકતી પ્રભુ ધ્યાન,
રૂઢ્ય વીરો ધારી ॥ અભીવંદન પુરવ કહુ, કર અરચા
તારી ॥ જયં ॥ ૭ ॥ એ ઉત્તમ ઉપચાર, અરપુ તુંજ
ચરણે. અંતર આગથી અરચન, કરી રહુ પ્રભુ શરણે
॥ જયદેવ ॥ ૮ ॥

આરતી ॥ ૫ ॥

જયદેવ જયદેવ, જયમંગલકારી. અતી કરૂણા
વીસ્તારી, પ્રભુ છો ઉપકારી ॥ જયં ॥ ૧ ॥ શક
ગુણાયુત ભગવન; ભગતી સદા આપો; કરૂણા કરી
સેવકનાં, ભય સંકટ કાપો ॥ જયદેવ ॥ ૨ ॥ શુભ
મંગલ ગુણાગાથ, ભકતજનો તારા. અવીચલ શુભ

પદ આપો વીલુ વીશવો ધારા ॥ જયં ॥ ૩ ॥ કોટા-
વધી અપરાધ; પ્રભુ નીશદીન દેખો. દયા કરી દીન
દોશો, ચીતમાં નવ લેખો ॥ જયં ॥ ૪ ॥ સકળ વી-
શ્વમાં વ્યાપક, પ્રભુ સતા ભાસે. સુંદર નીયમો ની-
રંખી, ચીત નીત ઉલાસે ॥ જયં ॥ ૫ ॥ પ્રેમ પુ-
સ્પની માળ, પ્રભુને શુભ ચરણે. ચરણ કરી દદ
શ્રધા થકી રહીએ શરણે ॥ જયં ॥ ૬ ॥ દુરાચારથી
દુર, પ્રભુ રાખો અમને. દીવીઅ પીતા પ્રભુ કરીએ
વીનંતી અમે તમને ॥ જયં ॥ ૭ ॥ મળી મંડલી મ-
હારાજ, અભીવંદન કરીએ. સદા પરાભકતી થકી
સમરણ રૂઢય ધરીએ ॥ જયદેવ ॥ ૮ ॥

આરતી ॥ ૬ ॥

જયદેવ જયદેવ, જય ભગવન દેવા. ભકતી પરા-
ધીત મારી ગુરૂ નીશદીન સેવા ॥ જયં ॥ ૧ ॥ પ્રભુ-
નો પાર અપાર, રૂશી મુની નવ પાંખા. સ્તુતી ગુણ-
ગાઈ તમારી; મન થકી વીસરામા ॥ જયં ॥ ૨ ॥
સરવ સ્થળે પ્રભુ વાસ. સત્ય કરી જાણુ. એ અ-
તી ઉત્તમ વીધીનું, આવાહન માનુ. ॥ જયં ॥ ૩ ॥
પ્રેમ પાત્ર પરીપુરણુ, ભરૂ શ્રધા જલથી. પાદીઅ અ-
રૂધીઅ અરચન વીધી કરૂ નીરમળ મનથી ॥ જયં ॥
૪ ॥ પરમેશ્વર પ્રણીધાન, ધરી નીતે મનમાં. ગંધ પુ-
સ્પ ભકતીના અરપુ પ્રભુપદમાં ॥ જયં ॥ ૫ ॥ મં-
ગલમઅ મહારાજ; મંગલ પદ આપો. કયા કરી મુજ
શીરસે, હસતવરહ સ્થાપો ॥ જયં ॥ ૬ ॥ પરમાત્-
માનું ધ્યાન, રૂઢય વીશે ધારૂ. અતી ઉપકાર તમારા
કદી નવ વીસારૂ ॥ જયં ॥ ૭ ॥ દરશન દો મહારાજ

દીન વતસલ દાતા વીનય થકી વીનવું છું, વીસવ પીતા
માતા ॥ જયં ॥ ૮ ॥

આરતી ॥ ૭ ॥

જયદેવ જયદેવ, જય વીસ્વાધારા. વીશ્વંભર
અવીકારા, વીભુ અપરમત્રપારા ॥ જયં ॥ ૧ ॥ સકલ
વીશ્વના નાથ, સતીઅ તમે ભાસો. સરવે સ્થળમાં
પ્રભુનો છે નીશ્વય વાસો ॥ જયં ॥ ૨ ॥ અંતર
ધ્યાન વીધાન; અતી પ્રીઅ છે તમને. અવીહીત
નીંદ ક્તીથી; દુર રાખો અમને ॥ જયં ॥ ૩ ॥ સદ-
વીધાઆ સત જ્ઞાન. સતસંગો આપો. અંતરઆમી
અમારાં, દુસ્ત ડરપો કાપો ॥ જયં ॥ ૪ ॥ કરીએ
કાટી પ્રણામ; પરમેશ્વર ચરણે. કૃપા કરી અમને પ્રભુ
રાખો નીજ શરણે ॥ જયં ॥ ૫ ॥ પ્રભુ ઉપકાર અ-
પાર, સમરણ સદા કરીએ. જન હીતકારી પ્રીરીઆ
કરી. ભવસાગર તરીએ ॥ જયં ॥ ૬ ॥ પ્રેમ ભકતી-
થી ધ્યાન ધરી પ્રભુ આરાધે. ભવ બાધાઓ તેને
નીશ્વય નવ બાધે ॥ જયં ॥ ૭ ॥ ભકત તણી સં-
ભાળ પ્રભુ નીશદીન લેશો. ભવ થકી પાર ઉતારી,
મુકતી સમીપ દેશો ॥ જયં ॥ ૮ ॥

આરતી ॥ ૮ ॥

જયદેવ જયદેવ, જયજય જગત્રાતા; સાતવીક શુભ
ગુણ ધાતા, દીન વતસલ દાતા ॥ જયં ॥ ૧ ॥ સ્થીર
ચર વીઆપત મહેશ મંગલ શુભકારી. ભવપતી ભ-
કતજનોના, ભય સંકટ હારી ॥ જયં ॥ ૨ ॥ સુસ્તી
વસતુ વતનાથ; નથી પ્રતીમા તારી. ચીનમય મંગલ
અવીચલ; અનુપમ અવીકારી ॥ જયં ॥ ૩ ॥ શીર

સાસ્ત્રાંગ પ્રણામ કરીએ પ્રભુ તમને. ભવ થકી પાર
 ઉતારો કરૂણા કરી અમને ॥ જ્યં ॥ ૪ ॥ પતી તો
 ધારક નાથ; પાપ ક્ષમા કરશે. અલપ જીવોના દોશે,
 નવલક્ષે ધરશે ॥ જ્યં ॥ ૫ ॥ સરવોત્તમ સરવેશ સ-
 રવાંતર આમી. સતીત્ય સદાશીવ સ્વામી, નીરમળ
 નીશકામી ॥ જ્યં ॥ ૬ ॥ અંતર ધ્યાનથી નાથ,
 આરાધન કરીએ તુજ કરૂણા દ્રષ્ટી થકી ભવસાગર
 તરીએ ॥ જ્યં ॥ ૭ ॥ પ્રભુ દો આશીરવાદ, સદ્ગુણ
 આચરીએ. અતી ઉપકાર તમારા નીત અમે સમરીએ
 ॥ જ્યં ॥ ૮ ॥

આરતી ॥ ૯ ॥

જયદેવ જયદેવ, જયજય જગરાઆ; અતી અદ્-
 ભુત અકલીત છે, પ્રભુ તારી માયા ॥ જ્યં ॥ ૧ ॥
 સકળ વસ્તુના નાથ, છે સતીએ સરશટા. જીવતાણી
 સરવ કરતીના, છે નીશ્વય દરશટા ॥ જ્યં ॥ ૨ ॥
 મુજ જીવતર છે નાથ, હાથ બધુ તારે. તુજવીણ કોઈ
 નથી પ્રભુ, અનીત્ય શરણ મારે ॥ જ્યં ॥ ૩ ॥ કર-
 જોડી પરમેશ; પાઅ તને લાગુ. તુજ સંનીધ આવી
 પ્રભુ, પાપ ક્ષમા માગુ ॥ જ્યં ॥ ૪ ॥ દયા ધરમનું
 મુલ, એ નીશ્વય માનું. સદા સુલ ધરમા ચરણે,
 રહી સતીએ ચાલુ ॥ જ્યં ॥ ૫ ॥ એ સંનમતી મહ-
 રાજ; મુજ દીનને આપો. શુભ કીરતન કરી પ્રભુનાં,
 જપુ મંગલ જાપો ॥ જ્યં ॥ ૬ ॥ દીનજનના પ્રતીપાલ;
 દુખ સકલ હરશે. કરૂણાકર કરૂણા કરી, કર મારો
 ધરશે ॥ જ્યં ॥ ૭ ॥ કરી પ્રભુને હું પ્રણામ, ધ્યા-
 ન ધર ચીતે, મંગલ કાર્ય કરાવો, મુજ હસતે ની-
 ત્યે ॥ જયદેવ ॥ ૮ ॥

॥ આરતી ॥ ૧૦ ॥

જયદેવ જયદેવ જય જય જયકારી, જગત દુત
પાદક પાલક; શક્તી સખલધારી ॥ જયદેવ. ॥ ૧ ॥ દ્રઢ
તર છે વીરાવાસ, પ્રભુ પદમાં અમને; આશ્રય ભક્ત
જનોનો, સર્વ વીદીત તમને ॥ જયદેવ. ॥ ૨ ॥ મંગલકા-
રી મહેશ, મંગલ ગુણ આપો; આજ્ઞાનકીત સેવકનાં,
સંહરશો પાપો. ॥ જય. ॥ ૩ ॥ જગતારક જગનાથ,
જગદીશ્વર દાતા; સંકટ દુખ ભયહારક, સરવ જન
તાતા. ॥ જયદેવ. ॥ ૪ ॥ સગુણ રૂપ સાક્ષાત, સાષ્ટાંગે
નમીએ; વાક કાયા મનથી પ્રભુ, ભક્તો વીશે રમીએ.
॥ જયદેવ. ॥ ૫ ॥ પ્રાણુપતી પરમેશ, પ્રણીપતને સુણુશો;
અનુગ્રહ થકી અમારા, અવગુણ નવ ગણુશો. ॥ જય૦
॥ ૬ ॥ પુરણ કૃપા થકી નાથ નીરમલ મન કરશો;
પ્રેમલ ભક્તી તમારી, રહ્ય વીશે ભરશો. ॥ જય૦ ॥ ૭ ॥
અતી અદ્ભુત અર્ચીતીઅ, છે પ્રભુની શક્તી; આ લોકે
સુખ આપો, પરલોકે મુક્તી. ॥ જય૦ ॥ ૮ ॥

આરતી ॥ ૧૧ ॥

જયદેવ જયદેવ, જય મુક્તી દાતા; સરવાંતર ગત
મનાતા, સૃષ્ટી તણા ધાતા. ॥ જય૦ ॥ ૧ ॥ લીલા
તારી અપાર, અતી અદ્ભુત ભાસ, અતુલ પરાક્રમ
તારે, નવ વરણ ન થાશે. ॥ જય૦ ॥ ૨ ॥ અનુપમ છે
અઉદાર્ય; ઉત્તમ ગતી આપો; વીશ્વ વીશે વીસવેશ્વર,
સત ધરમ સ્થાપો. ॥ જય૦ ॥ ૩ ॥ સરવાધાર સમરથ,
શુભ સનમતી દાતા; અતી કરુણામય ગુણથી, પ્રભુ
પ્રખ્યાત. ॥ જય૦ ॥ ૪ ॥ અવગુણ દોષ અપાર, મન-
માં નવ ધરશો; સુત વાત્સલી અસ્વ ભાવે સંરક્ષણ

કરશે. ॥ જયં ॥ ૫ ॥ જગદાધીશ દયાળ, દો ચીતને
 શાંતી; કરૂણા કરી કરશે પ્રભુ, પાપ તણી ક્ષાંતી.
 ॥જયં॥૬॥ સદાકાળ સરવશ, સદા ધરમે રહીએ; એ
 નીરમળ મતી આપો, વીનતી કરી કહીએ ॥જયં॥૭॥
 પ્રેમ ભક્તીથી નાથ, નીત કરીએ સેવા; પાવન કરી
 સેવકને, દો સદગતી દેવા. ॥જયં॥૮॥

આરતી ॥ ૧૨ ॥

જયદેવ જયદેવ, જય સવીતા ધાતા; સરવોત્તમ
 પદ દાતા, પ્રણુત જન તાતા. ॥જયં॥૧॥ શાંતાકાર
 શરણુ, શીવ શુભ ગુણ ધારો; ભવ મોહાબધી થકી
 પ્રભુ, કરગ્રહીને તારો. ॥જયં ॥ ૨॥ રવી શશી વનહી
 પ્રકાશ. જ્યાં કદી નવ જશે; ત્યાં પ્રભુ સ્વયંમ પ્રકાશે,
 સચીદ ધન ભાસે. ॥જયં॥૩॥ તે પરબ્રમ પરેશ, પદ
 પંકજ પ્રણુમુ; પ્રેમાક્ષત અરપણુ કરી, તતપદમાં વીરમું.
 ॥જયં॥૪॥ અતીશય છે અપરાધ, અતી લજ પામું;
 કેવળ કરૂં પાસવ ભાવે, પ્રભુનો સામુ. ॥જયં॥૫॥ ભવ
 તારક ભગવંત, ભક્તી કરૂં તારી; બ્રમાધીઆન પરા-
 યણુ, વરતી રહો મારી. ॥જયં॥૬॥ સંધ્યા સમયે નીત,
 સમરૂં કરૂણા સીંધુ; પ્રેમ થકી પ્રણુમી પ્રભુ, મંગલ પદ
 વંદુ. ॥જયં॥૭॥ જગદાધાર દયાલ, શુભ દરશન દેશે;
 ધ્યાનારચન વંદન વીધી, પ્રભુ માની લેશે. ॥ જ-
 યં ॥ ૮ ॥

આરતી ॥ ૧૩ ॥

જયદેવ જયદેવ, જય શાન્તીદાતા; દીવ્ય ચીતા
 પ્રભુ તાતા, ત્રીભુવન વીખીઆતા. ॥ જયં ॥ ૧ ॥ એક
 અખંડ અનંત, અજરામર સાચા; સ્તુતી ગાવા પ્રભુ

તારી, નવ ચાલે વાચા ॥ જયં ॥ ૨ ॥ સુદી નીચમ
 સાક્ષાત, નીરખી આનંદુ; જગ કરતા બાણી પ્રભુ, પ્રેમ
 થકી વંદુ. ॥ જયં ॥ ૩ ॥ પ્રભુ સરવજ સમરથ, શુભસન
 મતી આપો, કૃપાધના કરણા કરી, ક્ષમા કરો પાપો.
 ॥ જયં ॥ ૪ ॥ કૃપા વીના કીંચીત, કાર્ય નહી
 સરશે; સદગુણી ભક્ત તમારા, ભવસાગર તરશે. ॥ જ-
 યં ॥ ૫ ॥ જગતારક જગ વંદીએ, જગદીશ્વર દેવા;
 માની દયા નીધી લેશે, દીન જનની સેવા. ॥ જયં ॥
 ૬ ॥ કરણા દ્રષ્ટી દયાલ, દીન જનપર કરશે; ઘટીત
 વીનંતી અમારી, ચીત વીશે ધરશે. ॥ જયં ॥ ૭ ॥
 માની બહુ ઉપકાર, પ્રણમ પ્રભુ ચરણે; કૃપા કરી સે-
 વકને, રાખો નીજ શરણે. ॥ જયં ॥ ૮ ॥

આરતી ॥ ૧૪ ॥

જયદેવ જયદેવ, જય જગદુધારા; અવીનાશી અ-
 વીકારા, વીભુ અપરંખપારા. ॥ જયં ॥ ૧ ॥ નમી
 હંડવત નાથ, નીત તમને ભજ્યે; મંગળકારી તમાર,
 નામ મુખ જપીએ. ॥ જયં ॥ ૨ ॥ સચ્ચીદ્ર ધન સરવે-
 શ, સંસ્કાણ કરશે. પ્રેમલ ભક્તો તમારી, મુજ રૂદ્યે
 ભરશે. ॥ જયં ॥ ૩ ॥ તાતા ત્રીભુવન નાથ, સદગુણ-
 ના દાતા; દયા કરો દીન જનપર, દીવ્ય અપીતા માતા.
 ॥ જયં ॥ ૪ ॥ સરસદા સતી અસમરથ, મંગલ મતી
 દેશે; સ્તુતી નંદન પારથ ન વીધી, વીભુ માની લેશે.
 ॥ જયં ॥ ૫ ॥ અકળ કળા ન કળાય, કરણામય તારી;
 દયા કરી મુજ દીનને, મતી આપો સારી. ॥ જયં ॥ ૬ ॥
 પ્રેમ થકી પરમેશ, માફ કરો પાપો; વીસ્વ વીશે વીસ્વ-
 સવર મુખ શાન્તી આપો. ॥ જયં ॥ ૭ ॥ વીનતી

અમે મહારાજ, કરીએ નીત તમને; ઘટીત મનોરથ હશે
જે, પ્રભુ આપે અમને. ॥ જ્યં ॥ ૮ ॥

આરતી ॥ ૧૫ ॥

જ્યદેવ જ્યદેવ, જ્ય અષ્ટી કરતા; સંકટ ભય દુખ
હરતા, વીસ્વતાણા ભરતા. ॥ જ્યં ॥ ૧ ॥ જ્ય જમ
વંદીઅ દયાલ, જ્ય કરુણા મુરતી; મંગળ મહીમા ગા-
વા, વાણી નથી પુરતી. ॥ જ્યં ॥ ૨ ॥ જ્ય ચઠતની
અ સ્વરૂપ, ગુણ ગણના ગણતા; રૂશી મુની સરવ વીશ્વ-
મા, લક્ષ સ્થળે જાતાં. ॥ જ્યં ॥ ૩ ॥ નથી ધરતા
અવતાર, નથી પ્રભુની પરતમા; વીસ્વેસવર વ્યાપક
પ્રભુ, ચીત ધન પરમાત્મા. ॥ જ્યં ॥ ૪ ॥ અંતર્યા-
મી અજાત, અનુપમ અવીકારી; માનસી મંગલ અ-
ર્યા, પ્રભુને પ્રીત્યકારી. ॥ જ્યં ॥ ૫ ॥ મળીને ભક્ત
સમાજ, આરાધન કરીએ; મુક્તી થયે મળવા પ્રભુ,
આશ સદા ધરીએ. ॥ જ્યં ॥ ૬ ॥ દીન જન દોશ દ-
માળ, નવ લક્ષે ધરશે; દુરમતી ટાળે દયા નીધી શુભ
સનમતી દેશે. ॥ જ્યં ॥ ૭ ॥ કરીએ સરવ પ્રણામ
પ્રેમ થકી તમને; પુરણ કૃપા થકી કરશે, પ્રભુ પાવન
અમને. ॥ જ્યં ॥ ૮ ॥

પ્રહ્લાની આરતી.

પરબ્રમ વીસ્વેશ વ્યાપી પરેશ, પરમાત્મા પ્રભુ
સરવ સાક્ષી મહેશ; કળાતી નથી તારી શક્તી અગાધ,
અમે દંડવત વંદીએ વીસ્વનાથ. ॥ ૧ ॥ તમારા થકી
શ્રદ્ધી વીસ્વતાર પામી, તમે પુરણ રૂપે રહાએ વીરા-

મી; જગત તંત્ર સરવે તમારેજ હાથ, અમે દંડવત
 વંદીએ વીસ્વનાથ. ॥ ૨ ॥ નીચંતા તમે નાથ સરવત્ર
 ભાસો, સહુ સ્થાનમાં પુરણતાથી પ્રકાસો; અખંડીત
 આનંદરૂપી અબાધ, અમે દંડવત વંદીએ વીસ્વનાથ.
 ॥ ૩ ॥ ક્રીધા સરસ્તીના વર્ગ આશચરો અકારી, નથી
 ચાલતી ત્યાં મતી તો અમારી; અમારૂં કરો રક્ષણો
 હીનરાત, અમે દંડવત વંદીએ વીસ્વનાથ. ॥ ૪ ॥
 ખગોલે ગ્રહો મંડલો સુર્ય ચંદ્ર, વીરાજ રહોછો રૂઝો
 સશી યંત્ર, રચ્યો છે તમે સરવ એ સતી અઘાટ, અમે
 દંડવત વંદીએ વીસ્વનાથ. ॥ ૫ ॥ તમારૂં અધીસ્તાન
 છે શુધ સતીય, થયુ છે તમારા થકી સરસ્તી કતીઅ;
 તમે છો સ્વયંભુ અનાદી અજાત, અમે દંડવત વંદીએ
 વંદીએ વીસ્વનાથ. ॥ ૬ ॥ ત્રીક્ષેકે તમારા પ્રકાસે પ્ર-
 તાપો, સદા સરવદા ચીતને શાંતી આપે; વીભુ વીસ્વ
 વ્યાપી વીહારો વીશાદર, અમે દંડવત વંદીએ વીસ્વ-
 નાથ. ॥ ૭ ॥ તમે શુદ્ધ ચંદનની અરૂપે વીરાજે, સદા
 કાળ સરવત્ર સત્તાથી ગાજે; તમે સર્વ જાણો પ્રભુ ગુ-
 પત વાત, અમે દંડવત વંદીએ વીસ્વનાથ. ॥ ૮ ॥
 અમારે ખરો આશરો છે તમારો, કૃપાનાથ નીતે કરો
 ઉપકારો; પ્રભુ સરવના છો તમે માત તાત, અમે દંડવત
 વંદીએ વીસ્વનાથ. ॥ ૯ ॥ સુણો પ્રેમથી સરવદા પ્રાર્થ-
 નાઓ, કરો પુરણ ભક્તો તણી કામનાઓ; પ્રભુ પાવ્ર
 પદમે સદા જોડી હાથ, અમે દંડવત વંદીએ વીસ્વનાથ.
 ॥ ૧૦ ॥ અમારી સ્વીકારો સદા વંદનાઓ, કૃંપાથી કરો
 સરવ પાપથી ક્ષમાઓ; સદા સતમતી પ્રેરશો પ્રાણનાથ,
 અમે દંડવત વંદીએ વીસ્વનાથ. ॥ ૧૧ ॥ કરે જે પરા-

ભકતીથી પ્રારથનાઓ, પુરી થાય તેની સહુ વાંછનાઓ;
 ન પામે પ્રભુ ધામથી તેની પાત, અમે દંડવત વંદીએ
 વીસ્વનાથ. ॥ ૧૨ ॥ અમે નમ્ર થઈ વંદીએ વારંવાર,
 વીનંતી અમારી કરો અંગીકાર; દયાનાથ દેજે શુભ આ-
 શીરવાદ, અમે દંડવત વંદીએ વીસ્વનાથ. ॥ ૧૩ ॥

અથ પ્રભાત.

જય જય જય શ્રીરાંમ, ચીત્રકોટ ખસત ધાંમ;
 રમતરાંમ. સંગપીઆ જનક નંદની, જય જય શ્રીરાંમ
 ॥ ૧ ॥ ઊડત લેહેરાં જળ તુરંગ કરત મંત દુત ભંગ,
 પરસેમટી જગત સકલ દુષ્ઠ દંધની. જય જય સીરાંમ
 ॥ ૨ ॥ કરત બીબીધ બનબીહાર; નાકટ પાપ તાપહાર.
 મંજન કે સુભગનીર, વરપૈસની જય જય શ્રીરાંમ;
 તતાતા તરવરમે, કુલી મેદાર મદ, ત્યાં સુધી રાજની
 હરકરત વંદની. જય જય શ્રીરાંમ. તુલસીદાસ અતી
 આનંદ, દેખકે મુખારખીંદ, જય જય રઘુનંદના જ-
 ય જનકનંદની; જય જય શ્રીરાંમ.

હનુમાનની આરતીઓ.

આરતી ॥ ૧ ॥

નમો ગણપતિ નમો હનુમંત, બે એ બાંધવમાં
 કોણ બલવંતા. ॥ દેક. ॥ ગણપતિને હાથ મોઢીક લાડુ,
 હનુમાનજને તેલજ ગાડુ. ॥ નમો. ॥ ૧ ॥ ગાળી

સોઢે જનોઈ જોડા, હનુમાનજીને વજર કળાવે ॥ નમો. ॥
 ॥ ૨ ॥ ગણપતિને સંગે શુધ બુધ નારી, હનુમાનજી
 તો સદા પ્રભચારી. ॥ નમો. ॥ ૩ ॥ ગણપતિને સોઢે
 મોલીની માળા, હનુમાનજીને અકલ્પ કાળા. ॥ નમો. ॥
 ॥ ૪ ॥ ગણપતિએ વગડામાં રથ ખેલ્યો, હનુમાનજીએ
 સકાંઈક ધેર્યો. ॥ નમો. ॥ ૫ ॥ રઘુનાથ સ્વામી છે અ-
 તરબી, બેઉ બાંધવમાં નથી કાંઈ ખામી. ॥ નમો. ॥
 ૬ ॥ દાસ કહે પ્રભુ કર જોડી, હરી મુજ ભક્તિ પ્રીય
 નહીં ધોડી. ॥ નમો. ॥ ૭ ॥

આરતી ॥ ૨ ॥

વીર હનુમાન મહા બળવંતા, જ્ઞાન મુહીબળ
 તેજ અવંતા, સદા રામ ભક્ત ભય હારી, રામ નામ
 વીરુ નહીં દૂન ધારી. ॥ ૧ ॥ રામ કાજમાં સદા ચાતુર,
 ભલે શત્રુ જેથી પાવે તુર, હનુમાન કપી છે પ્રભ-
 ચારી, જેને શિર છે અવન બિહારી. ॥ ૨ ॥ સંત જન
 કરે નીચજ સેવા, પ્રભુ નામ તે વીધ વીધ મેવા, ભ-
 ક્તિ થકી જન્મ સરૂણ થાય, પાપ પુજ તે દૂર યમાય.
 ॥ ૩ ॥ પ્રભુ ભજન થકી ના વીસાંસ, રામ નામ તાનુ
 ધ્યાન ધારે, જેથી લાજ કીરતી જગ દારી, કામ કેલ
 દોષ સહુ જારી. ॥ ૪ ॥

આરતી ॥ ૩ ॥

જય કપી બળવંતા, જય કપી બળવંતા, અજની
 પુત્ર મહા શુરા, નામ શ્રી હનુમંતા. ॥ જય કપી બ-
 લવંતા ॥ ટેક. ॥ તુજ પ્રતાપ અપાર, ત્રીલુપ્ત જરા
 ભારી, અસુર તણે કાય કરતા, આનંદ પ્રભચારી. ॥
 જય કપી. ॥ ૧ ॥ રામ ભક્ત મહા ધીર, હા મુજન

હાતા, નામ નામનું રૂદીયે, ધન્ય સંકટ હરતા. ॥ જય કૃપી. ॥ ૨ ॥ જન્મ ધર્યો જોણી વાર, પ્રાક્રમ પ્રૌઢ કીધું, પવન પીતાને ભાવ્યા, સુર સકળ વર લીધું. ॥ જય કૃપી. ॥ ૩ ॥ ગઢ લંકામાં જઈ, સીતાની શુદ્ધ લાવ્યા, રામ ભક્તિ ઉર રાખી, આનંદથી આવ્યા. ॥ જય કૃપી. ॥ ૪ ॥ રક્ષા કરો બજરંગ, સહાય કરો મુજને, શીશ નમાવું હું સદા, નમન કરી પુજને, ॥ જય કૃપી. ॥ ૫ ॥

આરતી ॥ ૪ ॥

બજરંગી મુજ રંકકી અરણ્ય સુણી લીયો મહારાજ ॥ જન્મ સમયે રૂપ પ્રકાશી, શું જશ પાચો કૃપીરાજ. હનુમાન, ગુણ નિધાન, બળવાન, ભુલું ભાન. હું શરણે આવ્યો શ્રી બજરંગી, ઉગારોને શીરતાજ ॥ ૧ ॥ અક્ષય મારી અશોક ઉભર્યો, સીતાની લાવ્યા શુદ્ધ, કૃપી ભુપ, વજર રૂપ, દેહ અનુપ, અકળ રૂપ, મને સહાય કરો હે કૃપીતન દેવા, સમરૂં શ્રી મહારાજ ॥ ૨ ॥ લક્ષ્મણ કેરી મુરછા કારણ, સીધાવ્યા કાનન મોજર, દાનવ મારી, મગરી તારી, પીધું વારી, હીમત ધારી, દ્રોણ પર્વત ઉખાડી લાવ્યા, જ્યાં બીરાજ્યા નાથ રઘુરાજ ॥ ૩ ॥ પાતાળ જઈને વેશ ધાર્યો, દેવી થયા તતકાળ, રામ કાળે, રૂપ છાળે, નીશાંન માળે, અતિ બાળે, અહી મહી માર્યો પલકમાં, થયો સુર દેવ જયજયકાર ॥ ૪ ॥ હું કથન કરું ગુણ તવ કૃપાથી, સદા કરી પ્રણામ, દીન જાણી, પ્રેમ આણી, સકળ વાણી, હરજો હાણી, મને સહાય ચરણે રાખો ભમારે, ભક્ત સ્થાપી મહારાજ ॥ ૫ ॥ સરવે જનોને

સહાયતા કરજે, પુરજે સઘળી આશ, કહું પ્રીતે,
નવ નીતે, મધુર ચીતે, સજ્જન હીતે, શોક સાગરનો
સંહાર કરજે, શ્રી અંજની તન મહારાજ ॥ ૬

આરતી ॥ ૫ ॥

ધન્ય છે ધન્ય છે ધન્ય છે રે, માતા અંજનીના
પુત્રને ધન્ય છે ॥ રામ નામ તણા મહીમા કરત હે,
જે જગત તણા પરીબ્રહ્મ છે રે ॥ ૧ ॥ રટણુ કરે નિત
જપના વદનથી, એવા વજ્ર દેહી કપી તન છે રે ॥ ૨ ॥
સદા નિરંતર બાળ બ્રહ્મચારી, જેના રૂઢ્યમાં રામ
પ્રસન્ન છે રે ॥ ૩ ॥

આરતી ॥ ૬ ॥

જય જય હનુમાન, જય જય હનુમાન, આપનો
અમત્કાર સુર્ય સમાન. ॥ જય જય હનુમાન. ॥ ૧ ॥
રામ ભક્ત મહાવીર શુરા, પરાક્રમી બળવાન, તુજ
તોલના નાવે નવ ખંડમાં, સંત તણા નિધાન. ॥ જય
જય ॥ ૧ ॥ લંકા બળી રાક્ષસ માર્યા અતી પમાડ્યો
ત્રાસ, રાવણુ સુત અનેક સંહાર્યા, થયો દશ કંદ નિ-
રાશ. ॥ જય જય. ॥ ૨ ॥ લંકાગઢમાં બળભળી થઈ
રાવણુ ગઈ ફરીયાદ, ઠામ ઠામમાં જવાળાજ પ્રગટી,
પોકાર કરે મેવનાદ. ॥ જય જય. ॥ ૩ ॥ કેશરી નંદ-
ન દુષ્ટ નિકંદન, રામ તણા પ્રીયદાસ, ભક્તી કરી રહ્યા
રામ ચરણે, રીઝ્યા શ્રી અવીનાશ. ॥ જય જય. ॥
૪ ॥ હું છું દાસ તમારો પ્રભુજી, બણો જગ મહારાજ,
ધડી વાર પણ ના વીસારું, સ્વામી મારા શીરતાજ. ॥
જય જય. ॥ ૫ ॥

આરતી ॥ ૭ ॥

જય જય હનુમાન મારા પ્રાણુરે, મને શ્યામ બતાવે.
 ॥ ૧ ॥ નીધદીન નેહથી સીતાની કહું, તમે કેમ
 બનોછો અન્નાપુરે. ॥ મને ॥ ૨ ॥ કામકાજ તણ
 છે રસીયા, સરસાર સુખ નિધાનરે. ॥ મને ॥ ૨ ॥
 કપી રૂપ મરીને લંકાપર જાણી, વળી શુદ્ધ સીતાની
 સુખાપુરે. ॥ મને ॥ ૩ ॥ અસુર સરવે આનંદ ગણવે
 સુર કર્યા કમાવાનરે. ॥ મને ॥ ૪ ॥ આ કાળીયુગ ક
 ઠીર દીસે, સહાય કરે મારા શ્યામરે. ॥ મને ॥ ૫ ॥
 તુજ નામથી સંકટ નાસે, જોયા મહા બલવાનરે. ॥
 મને ॥ ૬ ॥

આરતી ॥ ૮ ॥

જય જય હનુમાના, અતિ બલ ધામા, અનંત
 અકામા સુખદાતા, જય સંકટ તારણ, અસુર વિદા-
 રણ, પ્રભુજી કારણ, ગુણ જ્ઞાતા ॥ ૧ ॥ વજ્ર રતન
 ધારી, લંકાપર જાણી, અસુર જન મારી, કામ ક્રીયા,
 સીતા શુધ લીધી, આનંદ ગુણ નિધી, મુદ્રીકા દીધી,
 જાન કીધો ॥ ૨ ॥ છે સમ ભક્ત મોટા, વજ્ર કછોટા,
 નથી કાંઈ છોટા, બજ્રરંગી, હું કરું તુજ સેવા, સુખ-
 થી રહેવા, રામ નામ કહેવા, દીલરંગી ॥ ૩ ॥ ભવ
 સીંધુ તારો, દુઃખ નીવારો, ભક્ત સંભારો, પ્રાણપતિ,
 ભક્તિ મુજ આપો, અવીચળ સ્થાપો, દોષ સર્વના
 કાપો, આનંદથી ॥ ૪ ॥ મુજ ગરીબ જાણી, દીલ
 પ્રેમ આણી, સકળ ગુણખાની, રક્ષા કરો, રામજી દીલ
 વાણી, ભક્તિ વખાણી, મદા સુખ ખાની, ત્રાસ હરો પા

આરતી ॥ ૬ ॥

જય વિશ્વના પતિ, નિરગુણ ગતી, સીતાજી સ-
તીના સ્વામી, જય જય જગ સ્વામી, સદા ગુણ નામી
અનંત નકામી, નહીં ખામી. ॥ ૧ ॥ જય પુર્ણ પ્રકા-
શી, અવધ નિવાસી, સુખ નીરાશી, અવીનાશી, જય
ભક્તના દાતા, સદા સુખ શાતા, તું જન ત્રાતા સંત-
વાશી. ॥ ૨ ॥ જય જય સુખ દાતા, સગુણી ગણાતા,
લક્ષ્મણુ બ્રાતા, માયા પતિ, જય સંકટ હરતા, પોસણુ
ભરતા, આનંદ ધરતા, નાથ અતિ. ॥ ૩ ॥ જય જય
અસુરારી, રામ મોરારી, માયા છે તારી, બહુ ભારી,
સ્તુતી કર તારી, જેવી મતી મારી, લેજે ઉર ધારી,
ઉપકારી. ॥ ૪ ॥ રઘુપતિ રાયા, કૌશલ જાયા, બ્રહ્માંડ-
નિ કાયા, અકામ પ્રભુ, હૃદયર્મના પાયા આનંદ સયા,
મોહનન માયા, વિશ્વ વિભુ. ॥ ૫ ॥ શ્રી સારંગ પ્રાણી,
શરણુ જાણી, ઉર પ્રેમ આણી, ક્ષમા કરો, છું હું દીન
પ્રાણી, ગરીબ જાણી, સંતની વાણી, શ્યામ ધરો. ॥ ૬ ॥

॥ ૧૦ ॥

જીવ શીખામણુ લે માની, તારી મટે જનમની
હાણી. ॥ ૧ ॥ જન્મ ધરી ત્રથા તે વગોયો, માયા
મદમાં મોહી રહ્યો, હવે ભકિત કરો તરવાની, જીવ
શીખામણુ લે માની. ॥ ૨ ॥ ભુમી વીશે ભુલ્યો તું
ભક્તિ, નહી જાણુ તે વિના સુકિત, જરા પહોંચી છે
નથી વય નાની. ॥ ૩ ॥ તારી અવસ્થા એજે
મઈ, નારી મદમાં રહ્યો અધ થઈ, હવે વાત કરો ના
ખુમાની. ॥ ૪ ॥ સ્થિર નથી આ જગમાં કાચ, સુખ
ભક્તિ થકી જન હોય, વિચાર કરી લે થઈ જાની. ॥

જીવં ॥ ૪ ॥ રામ ભજીને ભવ મુધારો, જેથી આવે
 ઉગરવા વારો, જેના નામથી તરે છે પ્રાણી. ॥ જીવં ॥
 ૫ ॥ કરો સૃષ્ટી પતિ સંગ સ્નેહ, તારી પાવન થાયે દેહ,
 સહાય કરે પ્રભુ દીન જાણી. ॥ જીવં ॥ ૬ ॥ જુઓ
 જગતમાં જીવ અનેક, કર્તા ઇશ્વર એકના એક, ભજે
 ભાવે શ્રી સારંગ પ્રાણી. ॥ જીવં ॥ ૭ ॥ ધન દારા
 સહુ ખોટી માયા, તેણે અનેક નર્ક ડુબાયા, કહે રામજી
 રામ ગુણ ગાની. ॥ જીવં ॥ ૮ ॥

આરતી ॥ ૧૧ ॥

જય શ્રી રઘુરાય, પ્રભુ જય શ્રી રઘુરાય ॥ અખંડ
 નામ તમારું, સેવક જન ગાય ॥ જયં ॥ તુંજ મહી-
 મા અપાર, સચ્ચાદાનંદ સ્વામી, દુષણ સર્વનાં હરજો,
 પ્રભુ અંતર જામી ॥ જયં ॥ ૧ ॥ દશરથ નંદન ન-
 રેશ, અવધપતિ પ્યારા, સેવક જન તે શરણે, નહીં
 કદી ન્યારા ॥ જયં ॥ ૨ ॥ અજીત રૂપ પરી બ્રહ્મ,
 ભકતી આપો મુજને, જ્ઞાન બુદ્ધી નિત માંગું, સંભારી
 તુજને ॥ જયં ॥ ૩ ॥ ભક્ત દુઃખ ભંજન હાર, રામ
 શ્રી રઘુરાય, નામ જપે જન તાહારું, જન્મ સફળ થા-
 ય ॥ જયં ॥ ૪ ॥ લક્ષ્મણ કેરા બ્રાત, ચર અચર
 સ્વામી, ગુણ ગાઉ છું હું તારાં, રામજી શીર નામી ॥
 જયં ॥ ૫ ॥

આરતી ॥ ૧૨ ॥

મહા તેજસ્વી કેશરી કુમાર, અંજની સુત મહા
 રણધીર. રામ તણા ભકત અતિ ભારી, વજર તનુ
 મહા ગંભીર ॥ ૧ ॥ બળવાન પુરા રણમાં શુરા, રામ
 ભજન મન રાખે નીત. ધડી રૂઢયથી રામના બુલે

એવા ભક્ત હનુમાન અભૂત ॥ ૨ ॥ જન્મ સમયે લી-
લા વીસારી, ત્રીલોકમાં ધર્યું બહેર નામ. એવા ભક્ત
હનુમાન દયાળુ, જેને ધ્યાનમાં દીસે રામ ॥ ૩ ॥ વ-
જર દેહી રામ સનેહી, મહા ભેરાવર અંજની બાળ.
ભક્તિ કરો સજન સહુ પ્રીતે, રામ નામ ભલે ગોપાળ
॥ ૪ ॥ જેવી ભક્તિ હનુમાનજી કીધી તેવો ભક્ત નથી
જગ કોય. ધન્ય ધન્ય વીર હનુમંતજીને, નામ સમર-
ણથી શાંતી હોય ॥ ૫ ॥

॥ થાળ. ॥

અવિનાશી પ્રભુ રે, જમવા પધારો રૂડી રીતે, ધ-
રો વાણી ચિતે રે જીવન મારા. અં પ્રભુ રે, રસોઈ
બનાવું બહુ સારી, જમો નાથ સુખકારી રે. ॥ જીં ॥
૨ ॥ અં પ્રભુ રે, આસન બીરાળે મારા સ્વામી, જળ
લાવું અંતરબમી રે. ॥ જીં ॥ ૩ ॥ અં પ્રભુ રે, પ-
કવાન પીરસી જમાડું, મેવા અનેક વીધીના ચખાડું
રે. ॥ જીં ॥ ૪ ॥ અં પ્રભુ રે, ઘેબર બરફી ઘણી
સારી, ભાવે જમળે મોરારી રે. ॥ જીં ॥ ૫ ॥ અં
પ્રભુ રે, પેંડા પતાસાં મેસુબ, ખાતે જમો પ્રભુ ખુબ
રે. ॥ ૬ ॥ અં પ્રભુ રે, શીરો સાકરનો લેળે, કસર
હોય તો મને કહેળે રે. ॥ જીં ॥ ૭ ॥ અં પ્રભુ રે,
ખીર ખાંડ ને કંસાર, કફં ધીની માંદી ધાર રે. ॥ જીં ॥
૮ ॥ અં પ્રભુ રે, લાડુ બનાવ્યા છે પ્રીત, જમો ભાવે
નાથ અભૂત રે. ॥ જીં ॥ ૯ ॥ અં પ્રભુ રે, ગાંઠીયા
કળી બહુ રૂડી, રસોઈ બણશે ના અધુરી રે. ॥ જીં ॥
૧૦ ॥ અં પ્રભુ રે, ભણ્યાં આરોગીને ઠરા, આ-

શ્રીશ આપો જુગદીશ રે. ॥ જીં ॥ ૧૧ ॥ અં પ્રભુ
 રે, મીઠાઈ સ્વાદ અપાર, કહેતા નાવે કદી પાર રે,
 ॥ જીં ॥ ૧૨ ॥ અં પ્રભુ રે, રસ રોટલી સ્વાદ જમો
 શરમ સાખશે ના તમો રે. ॥ જીં ॥ ૧૩ ॥ અં પ્રભુ
 રે, શાક તરકારી છે તાજી, પ્રભુ જમો થઈ રાજી રે.
 ॥ જીં ॥ ૧૪ ॥ અં પ્રભુ રે, ચોળા વાલોળ ને ગુવાર,
 ગલકા તુરીયા શાક અપાર રે. ॥ જીં ॥ ૧૫ ॥ અં
 પ્રભુ રે, કેળાં કારેલાં ટીંડારાં, વંતાક શાક બહોળાં રે.
 ॥ જીં ॥ ૧૬ ॥ અં પ્રભુ રે, લીસવા વધાર્યા થયા
 સારા, ભાવે જમો પ્રભુ મારા રે. ॥ જીં ॥ ૧૭ ॥ અં
 પ્રભુ રે, ભાજી અનેક સ્વાદ રીતી, ભીંડ ફળી જમો
 પ્રીતી રે. ॥ જીં ॥ ૧૮ ॥ અં પ્રભુ રે, મેથી તાંદળને
 ને ટાંકો, એકે વાળ ન થાયે વાંકો રે. ॥ જીં ॥ ૧૯ ॥
 અં પ્રભુ રે, મોગરી સુવાને મુળા, નહીં સ્વાદમાં બ-
 લો અધુરા રે. ॥ જીં ॥ ૨૦ ॥ અં પ્રભુ રે, કઢીને
 વડી વધારી, જમો નાથ લાગે પ્યારી રે. ॥ જીં ॥ ૨૧ ॥
 અં પ્રભુ રે, રાઈતાં વીધીયે બનાવ્યાં, પ્રભુ પીરસું
 મન ભાવ્યાં રે. ॥ જીં ॥ ૨૨ ॥ અં પ્રભુ રે, અથાણું
 ઉત્તમ છે ઘણું નામ આપુ તેહ તણું રે. ॥ જીં ॥ ૨૩ ॥
 અં પ્રભુ રે, લીંબુ મરચાં ને આદુ, તમે જમો સુંદર
 સ્વાદુ રે. ॥ જીં ॥ ૨૪ ॥ અં પ્રભુ રે, રાઈતી કેરી
 અને ગોળ, ભાવે જમોને શ્રી રણજોડ રે. ॥ જીં ॥ ૨૫ ॥
 અં પ્રભુ રે, ખારેક દ્રાખને કેર, વળી કેરડાં તથા ગર-
 મેર રે. ॥ જીં ॥ ૨૬ ॥ અં પ્રભુ રે, બીંડી સ્વાદ છે
 સારો, કસર જરા નવ ધારો રે. ॥ જીં ॥ ૨૭ ॥ અં
 પ્રભુ રે, સુગંધી પીરસું ભાત, આંખા મોહાર જેની

જાત રે. ॥ ૭૦ ॥ ૨૮ ॥ અં પ્રભુ રે, પીરસું તુવેરની
 દાળ, નાથ જમો પ્રતીપાળ રે. ॥ ૭૦ ॥ ૨૯ ॥ અં
 પ્રભુ રે, મગને ચાદહવી દાળ, સ્વામી જમો આપ્તી
 બહાણ રે. ॥ ૭૦ ॥ ૩૦ ॥ અં પ્રભુ રે, ધીરે ધીરે જ-
 મો ખીત, પ્રભુ ગાઉ તારાં ખીત રે. ॥ ૭૦ ॥ ૩૧ ॥
 અં પ્રભુ રે, સામગ્રી સૌ જાની લેવે, કરર દોષ તો
 કુરી કાંઠે રે. ॥ ૭૦ ॥ ૩૨ ॥ અં પ્રભુ રે, જમી ર-
 વા દોષ નાથ, હેતે પાવરાણું લાથ રે. ॥ ૭૦ ॥ ૩૩ ॥
 અં પ્રભુ રે, પાન બીડી મેલો મુખ, ચરણ વંદી પામું
 મુખ રે. ॥ ૭૦ ॥ ૩૪ ॥ અં પ્રભુ રે સોપારી મંગાવું
 સારી, હામ પુરો પ્રભુ મારી રે. ॥ ૭૦ ॥ ૩૫ ॥ અં
 પ્રભુ રે, આરતી ઉતારું તારી, અંતર જમી જાઉં વા-
 રી રે. ॥ ૭૦ ॥ ૩૬ ॥ અં પ્રભુ રે, પુલની સેજ બી
 છાવું, ભજન ભાવે તારા ગાઉં રે. ॥ ૭૦ ॥ ૩૭ ॥
 અં પ્રભુ રે, પ્રસાદી તમારી આપો, ભક્ત જન કષ્ટ
 કાપો રે. ॥ ૭૦ ॥ ૩૮ ॥ અં પ્રભુ રે, સંત પ્રતાપે
 થાળ ગાયો. ભક્તિ જ્ઞાન જળ નહાયો રે. ॥ ૭૦ ॥ ૩૯ ॥
 અં પ્રભુ રે, કરજેડી કહે છે હરીજન, પ્રભુ પુરો સૌ-
 ની આશ રે. ॥ ૭૦ ॥ ૪૦ ॥

નંબ.	નામ.	કીમત.
૧	મહાવેદ	૦-૬-૦
૧	સુરેખા હરજી	૦-૬-૦
૧	ચતુરાંગ અભિમન્યુનો	૦-૬-૦
૧	સુધન્વા આખ્યાન	૦-૬-૦
૧	સરપારેલીની	૦-૬-૦
૧	પાંડવા અશ્વમેધ	૦-૬-૦
૧	જનસંદર ચીત્રવાળું	૦-૧૨-૦
૧	વલ્લભ કૃત	૦-૧૦-૦
૧	વલ્લભ નીતી	૦-૫-૦
૧	પ્રદેનાદ આખ્યાન	૦-૪-૦
૧	વલ્લભ માળા	૦-૧૦-૦
૧	નળા આખ્યાન	૦-૪-૦
૧	ઓખાદરજી	૦-૪-૦
૧	પરબાત સંગ્રહ મેદુ	૦-૪-૦
૧	જમતોની જનન માળા	૦-૫-૦
૧	જમત સીરામણી જનન સંગ્રહ	૦-૫-૦
૧	જોધ ચીંતામણી	૦-૮-૦
૧	ઉપદેશ ચીંતામણી	૦-૮-૦
૧	રસીરાવન પદ સંગ્રહ	૦-૫-૦
૧	ગુણસીતાસની સાગી	૦-૨-૦
૧	માન ઉપદેશ	૦-૨-૦
૧	માન માળા સીઆ માળા	૦-૨-૦
૧	હસમ જામવત	૧-૦-૦
૧	હસમ જામવતનો સાર	૦-૮-૦
૧	ધીરન્ધ્ર પદ	૦-૮-૦
૧	જનનાવળી	૦-૧-૦
૧	જામલી ૧૫૬	૦-૨-૦
૧	મલ્લખોધ નેતીસાર	૦-૬-૦
૧	કુંભર સંગ્રહ	૦-૨-૦
૧	વેદ જીવન	૦-૮-૦
૧	વેદવલ્લભ	૦-૮-૦

નં.મ.	નામ.	કિંમત.
૧	વેદકનો સાર	૦-૪-૦
૧	પાક સાજ	૦-૪-૦
૧	દેવતાઈ જાદુમર	૦-૫-૦
૧	બયંકર જુતાવળી	૦-૪-૦
૧	જાદુપથોમ સંમેહ	૮-૨-૦
૧	ચતુર મરખાવળી ભા. ૧-૨-૩-૪-૫	૦-૫-૦
૧	નવરાત્રીના મરખા	૦-૨-૦
૧	દસપતરામની મરખાવળી	૦-૨-૦
૧	સીમનોરંજક મરખાવળી	૦-૨-૦
૧	સંગીત મરખાવળી	૦-૨-૦
૧	ઉદ્ભવજ	૦-૨-૦
૧	પરખાતીયું	૦-૨-૦
૧	ધ્રુવ આખ્યાન	૦-૧-૦
૧	ઈસ્તર વીવાહ	૦-૧-૦
૧	રક્ષમણી વીવાહ	૦-૧-૦
૧	સત જામાનું રસજી	૦-૧-૦
૧	રાનાજીના વીવાહ	૦-૧-૦
૧	વાલાજીના મહીના	૦-૧-૦
૧	ઝોધવજીના મહીના	૦-૧-૦
૧	ગોપી ગીત	૦-૧-૦
૧	ગુરૂ મહીના	૦-૧-૦
૧	સોલંકીના મહીના	૦-૧-૦
૧	મુદામા ચરીત્ર	૦-૨-૦
૧	ખાલામંત્રની વારતા ભા. ૧ લે	૦-૮-૦
૧	ખાલામંત્રની વારતા ભા. ૨ જો	૦-૧૨-૦
૧	ખંખાતનો ખુની	૦-૮-૦
૧	નવજરસ નોવેલ	૦-૫-૦
૧	મુસાફરોની રમુજ વારતા	૦-૫-૦
૧	માન મુસાફરી	૦-૫-૦
૧	રસીકમોહન નોવેલ	૦-૫-૦

નંબ.	નામ.	કોમના
૧	સુમ ડીસીલાસને લીલાવતી ગોવેલ	૫-૦-૦
૧	ચલી લક્ષ્મી	૦-૦-૦
૧	કાળા કુંજાની વારતા	૦-૦-૦
૧	અજામખુત	૦-૦-૦
૧	કામકમાને કામરખના વારતા	૦-૦-૦
૧	ખીરખલ વીન્દેદમાળા	૦-૦-૦
૧	ખીરખલ ખાર લગ પુરા	૦-૦-૦
૧	ખીરખલ છ ભાગ પુરા	૦-૦-૦
૧	લાલને કાલીદાસ પાંચ ભાગ પુરા	૦-૦-૦
૧	મીરાંખામ ચરીત્ર	૦-૦-૦
૧	ખીરખ મોદીની	૦-૦-૦
૧	રવળની કુંગી	૦-૦-૦
૧	ખત્રીસ પુતળીની વારતા પૂરી	૦-૦-૦
૧	મહાખત્રીસીની વારતા	૦-૦-૦
૧	કામાવંતી રાણીની વારતા	૦-૦-૦
૧	ચલી મવરી	૦-૦-૦
૧	સુદર લક્ષ્મી	૦-૦-૦
૧	ખલુ રટણ	૦-૦-૦
૧	કનકસન ચંદ્રીકા	૦-૦-૦
૧	કનકસેન ચંદ્રાવતી	૦-૦-૦
૧	ચતુરસેન કંઠાવતી	૦-૦-૦
૧	મણી મેના	૦-૦-૦
૧	સુદર રસીક	૦-૦-૦
૧	કેસરખા	૦-૦-૦
૧	રેમણ તારા	૦-૦-૦
૧	ખહાદુર ખહારવટીઓ	૦-૦-૦
૧	કુમુદ સુદરી	૦-૦-૦

મળવાનું કેઠાણું.

પુકમેલર ઓટાસાલ છગનલાલ.

રીચીસડ--આમદાવાદ.

જાહેર ખપ્પર.

વાંચો અને વંચાવો!!!

ધાર્મિક તથા વાર્તાનાં પુસ્તકો.

પોપટીઓનાં નામ.

કિંમત.

વિવિધ પૂજા સંગ્રહ (શુદ્ધ ગુજરાતીમાં તમામ

પંડિતોની બનાવેલ તૈયાર છે. પોસ્ટેજ ભુદ્ધ ૧-૪-૦

પૂજા સંગ્રહ ભાગ ૧-૨ નાની પોસ્ટેજ ભુદ્ધ ૦-૮-૦

શ્રીપાળરાજનો રાસ. (અર્થ સાથે) ચીત્રો સાથે ૦-૦-૦

ચંદ્ર રાજનો રાસ અર્થ સાથે " " ૨-૦-૦

જૈન મનોરંજક સ્તવનાવળી ભાગ ૧-૨-૩ સુદર્શ

" " " " ચીત્રો સાથે પાકી ૦-૮-૦.

" " " " કાચા પુઠાની ૦-૬-૦

જૈન લગ્ન ગીત સુધારા વધારા સાથે

આવૃત્તી બીજી

૦-૨-૦

આ સિવાય જૈન ધર્મનાં તથા વારતાઓ વિગેરે દરેક જાતનાં પુસ્તકો અમારે ત્યાંથી મળશે. પરદેશના ગ્રાહકોના ઓરડરપર પુરતું ધ્યાન દઈ વ્યાજબી કોમતથી મોકલવામાં આવશે. નાટપેટ પત્ર લેવામાં આવશે નહિ. નીચેના સરનામે લખો.

શિચીરોડ } શા. મોહનલાલ પોપટલાલ
અમદાવાદ. }

બુકસેલર.

